

110 Uradni list RS, št. 110/2006 z dne 26. 10. 2006

4666. Zakon o medijih (uradno prečiščeno besedilo) (ZMed-UPB1), Stran 11328.

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. septembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o medijih, ki obsega:

- Zakon o medijih – **ZMed** (Uradni list RS, št. 35/01 z dne 11. 5. 2001),
- odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi 107. člena Zakona o medijih, št. U-I-181/01-12 (Uradni list RS, št. 113/03 z dne 20. 11. 2003),
- odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o delni razveljavitvi 82. člena Zakona o medijih, št. U-I-106/01-27 (Uradni list RS, št. 16/04 z dne 20. 2. 2004),
- odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi šestega in sedmega odstavka 112. člena Zakona o medijih, št. U-I-207/01-20 (Uradni list RS, št. 123/04 z dne 18. 11. 2004),
- Zakon o Radioteleviziji Slovenija - ZRTVS-1 (Uradni list RS, št. 96/05 z dne 28. 10. 2005) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o medijih – **Zmed-A** (Uradni list RS, št. 60/06 z dne 9. 6. 2006).

Št. 010-01/99-8/45

Ljubljana, dne 29. septembra 2006

EPA 922-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

**ZAKON
O MEDIJIH
uradno prečiščeno besedilo
(**ZMed-UPB1**)**

Prvopoglavje

SKUPNE DOLOČBE

1. oddelek

UVODNE DOLOČBE

Predmet zakona

1. člen

(1) Ta zakon določa pravice, obveznosti in odgovornosti pravnih in fizičnih oseb ter javni interes Republike Slovenije na področju medijev.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva Sveta z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov 89/552/EGS (UL L št. 298 z dne 17. 10. 1989, str. 23), kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 97/36/ES z dne 30. junija 1997 o spremembi Direktive 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L št. 202, z dne 30. 7. 1997, str. 60).

Mediji

2. člen

(1) Mediji po tem zakonu so časopisi in revije, radijski in televizijski programi, elektronske publikacije, teletekst ter druge oblike dnevnega ali periodičnega objavljanja uredniško oblikovanih programskih vsebin s prenosom zapisa, glasu, zvoka ali slike, na način, ki je dostopen javnosti.

(2) Programske vsebine po tem zakonu so informacije vseh vrst (vesti, mnenja, obvestila, sporočila ter druge informacije) in avtorska dela, ki se razširjajo prek medijev z namenom obveščanja, zadovoljevanja kulturnih, izobraževalnih in drugih potreb javnosti ter množičnega komuniciranja.

(3) Mediji niso bilteni, katalogi ali drugi nosilci objavljanja informacij, ki so namenjeni izključno oglaševanju, poslovnemu komuniciranju, izobraževalnemu procesu ali notranjemu delu gospodarskih družb, zavodov in ustanov, društev, političnih strank, cerkvenih in drugih organizacij, šolska glasila, Uradni list Republike Slovenije, uradna glasila lokalnih skupnosti in druge uradne objave, plakati, letaki, prospekti in transparenti, ter video strani brez žive slike (neplačana obvestila), razen če je s tem zakonom določeno drugače.

Dejavnost razširjanja programskih vsebin

3. člen

Dejavnost razširjanja programskih vsebin zajema dejavnost izdajanja časopisov, revij ali periodike, radijsko in televizijsko dejavnost, ter izdajanje elektronskih publikacij ne glede na tehnično obliko nosilca, na katerem so izdane.

Javni interes na področju medijev

4. člen

(1) Republika Slovenija podpira medije pri ustvarjanju in razširjanju programskih vsebin, ki so pomembne:

– za uresničevanje pravice državljanov oziroma državljanek Republike Slovenije, Slovencev po svetu, pripadnikov oziroma pripadnic slovenskih narodnih manjšin v Italiji, Avstriji in Madžarski, italijanske in madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji ter romske skupnosti, ki živi v Sloveniji, do javnega obveščanja in do obveščenosti;

– za zagotavljanje pluralnosti in raznolikosti medijev;

– za ohranjanje slovenske nacionalne in kulturne identitete;

- za vzpodbujanje kulturne ustvarjalnosti na področju medijev;
- za kulturo javnega dialoga;
- za utrjevanje pravne in socialne države;
- za razvoj izobraževanja in znanosti.

(2) Republika Slovenija podpira razvoj tehnične infrastrukture na področju medijev.

(3) Republika Slovenija posebej podpira ustvarjanje in razširjanje programskih vsebin namenjenih slepim in gluhonemim v njih prilagojenih tehnikah ter razvoj ustrezne tehnične infrastrukture.

(4) Za sofinanciranje uresničevanja javnega interesa na področju medijev iz prejšnjih odstavkov zagotavlja Republika Slovenija sredstva v državnem proračunu.

Financiranje programskih vsebin medijev

4.a člen

(1) Republika Slovenija za zagotavljanje pluralnosti in demokratičnosti medijev zaradi svobode izražanja v Republiki Sloveniji pri ministrstvu, pristojnem za kulturo (v nadaljnjem besedilu: pristojno ministrstvo) zagotavlja proračunska sredstva za medije z namenom izvajanja državne podpore pri uresničevanju javnega interesa v medijih.

(2) Republika Slovenija v okviru proračunskih sredstev za medije zagotavlja sredstva za:

- zagotavljanje pluralnosti in demokratičnosti splošninformativnih tiskanih medijev;
- pluralnost in demokratičnost programskih vsebin radijskih in televizijskih programov ter elektronskih publikacij;
- razvijanje in sofinanciranje programskih vsebin radijskih in televizijskih programov s statusom lokalnega, regionalnega, študentskega oziroma nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa.

(3) Za razvoj programskih vsebin radijskih in televizijskih programov s statusom lokalnega, regionalnega in študentskega oziroma nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa se nameni vsota, ki ustreza vrednosti 3% zneska prispevka za programe RTV Slovenija, ki je bil zbran v preteklem letu. Sredstva, ki jih pridobi izdajatelj na razpisih pristojnega ministrstva na podlagi statusa posebnega pomena, lahko porabi samo za namene iz tretje alineje prejšnjega odstavka.

(4) Za uresničevanje ciljev iz drugega odstavka tega člena se iz proračunskih sredstev sofinancirajo programske vsebine medijev, pri čemer je pri radijskih in televizijskih medijih izvzeta Radiotelevizija Slovenija.

(5) Vlada Republike Slovenije z uredbo podrobneje določi način, postopek, pogoje in merila za izvedbo rednih javnih razpisov za sofinanciranje projektov iz proračunskih sredstev za medije, v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo.

(6) Izdajatelj, ki je dobil sredstva na javnem razpisu za sofinanciranje projektov iz proračunskih sredstev za medije in ni izpolnil pogojev, opredeljenih v razpisu, mora vrniti pridobljena sredstva.

(7) Člane strokovne komisije za presojo in ocenjevanje projektov sofinanciranja programskih vsebin za uresničevanje ciljev iz drugega odstavka tega člena v skladu z zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo, imenuje minister oziroma ministrica, pristojna za kulturo (v nadaljnjem besedilu: pristojni minister). Člani strokovne komisije ne morejo biti:

- funkcionarji, poslanci in delavci, zaposleni v državnih organih;
- člani vodstev političnih strank;
- delavci, ki so redno zaposleni pri izdajatelju medija ali v oglaševalski organizaciji;
- osebe, ki imajo kot zunanji sodelavci sklenjeno pogodbeno razmerje z izdajateljem medija ali z oglaševalsko organizacijo;
- osebe, ki imajo v lasti več kot 1 odstotek kapitala ali upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja medija ali v oglaševalski organizaciji.

(8) Pri obravnavanju projektov sofinanciranja programskih vsebin za uresničevanje ciljev iz drugega odstavka tega člena strokovna komisija upošteva pomen projekta za uresničevanje javnega interesa v medijih. Pri presoji meril, določenih v tem zakonu in podzakonskih aktih, strokovna komisija izhaja iz izsledkov rednih letnih raziskav stanja medijskega pluralizma v Republiki Sloveniji. Strokovna komisija enkrat letno pripravi poročilo o svojem delu, ki se predstavi javnosti.

(9) Pri obravnavanju sofinanciranja splošoinformativnih tiskanih medijev strokovna komisija upošteva naslednja merila:

- zagotavljanje rednega in objektivnega ter uravnoteženega predstavljanja političnega delovanja in stališč raznih organizacij in posameznikov, zlasti politične pozicije in opozicije;
- kakovost, izvirnost, komunikativnost in aktualnost avtorske obravnave;
- povprečno število prodanih izvodov tiskanih medijev;
- povprečno število objavljenih izvirnih člankov v posamezni številki;
- obseg splošoinformativnih, kulturnih, znanstvenostrokovnih, raziskovalnih in izobraževalnih programskih vsebin;
- pomen za uresničevanje pravice do javnega obveščanja in objektivne obveščenosti;
- zagotavljanje večjega zaposlovanja ali sklepanja pogodbenih razmerij zaposlovanja novinarjev oziroma programskih delavcev, ki medij ustvarjajo;
- pomen za posamezno regijo oziroma lokalno skupnost.

(10) Pri obravnavanju sofinanciranja programskih vsebin radijskih in televizijskih programov ter elektronskih publikacij strokovna komisija upošteva naslednja merila:

- zagotavljanje rednega in objektivnega ter uravnoteženega predstavljanja političnega delovanja in stališč raznih organizacij in posameznikov, zlasti politične pozicije in opozicije;
- kakovost, izvirnost, komunikativnost in aktualnost avtorske obravnave;
- pomen projekta za razvoj slovenske kulture in jezika;
- pomen izvedbe v projektu predlaganih programskih vsebin za raznolik razvoj slovenske medijske krajine;
- pomen za ohranjanje slovenske nacionalne in kulturne identitete;
- pomen za uresničevanje pravice do javnega obveščanja in objektivne obveščenosti;
- zagotavljanje večjega zaposlovanja ali sklepanja pogodbenih razmerij zaposlovanja novinarjev oziroma programskih delavcev, ki medij ustvarjajo.

(11) Pri obravnavanju sofinanciranja radijskih in televizijskih programov s statusom lokalnega, regionalnega, študentskega oziroma nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa strokovna komisija upošteva naslednja merila:

- zagotavljanje rednega in objektivnega ter uravnoteženega predstavljanja političnega delovanja in stališč raznih organizacij in posameznikov, zlasti politične pozicije in opozicije;
- kakovost, izvirnost, komunikativnost in aktualnost avtorske obravnave;
- pomen projekta za razvoj posameznih regij, lokalnih skupnosti ali posebnih vsebin;
- pomen izvedbe v projektu predlaganih programskih vsebin za raznolik razvoj slovenske medijske krajine;
- pomen za uresničevanje pravice do javnega obveščanja in objektivne obveščenosti;
- nepridobitnost programa kot prednostno merilo;
- zagotavljanje večjega zaposlovanja ali sklepanja pogodbenih razmerij zaposlovanja novinarjev oziroma programskih delavcev, ki medij ustvarjajo;
- omogočanje uresničevanja pravice do javnega obveščanja in obveščenosti lokalnim in manjšinskim skupnostim in ali se razširja v manjšinskih jezikih;
- zagotavljanje upoštevanja načela kulturne raznolikosti, načela enakih možnosti spolov ter uveljavljanja strpnosti.

(12) Strokovnoupravne ter tehnično-administrativne naloge za strokovno komisijo za presajo in ocenjevanje projektov opravlja pristojno ministrstvo.

2. oddelek

SPLOŠNA NAČELA

Zaščita slovenskega jezika

5. člen

(1) Ime medija in njegovih rubrik oziroma oddaj mora biti v slovenskem jeziku, razen kadar gre za medije ali njegove rubrike oziroma oddaje, ki so slovenske licenčne različice tujega medija ali rubrik oziroma oddaj z blagovnimi ali storitvenimi znamkami tega medija.

(2) Da je ime medija ali rubrike oziroma oddaje skladno z določbami tega zakona, se šteje tudi, ko gre za ime v mrtvem jeziku, esperantu ali v enem od slovenskih pokrajinskih narečij.

(3) Mnenje o skladnosti imena iz prvega odstavka tega člena s slovenskim jezikom v spornem primeru na podlagi predpisa, ki določa merila o skladnosti imena s slovenskim jezikom, izda pristojni minister.

(4) Izdajatelj, ki je ustanovljen oziroma registriran v Republiki Sloveniji, mora razširjati programske vsebine v slovenskem jeziku, ali pa morajo biti na ustrezen način prevedene v slovenščino, razen kadar so v prvi vrsti namenjene bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem iz druge jezikovne skupine.

(5) Izdajatelj lahko v tujem jeziku razširja programske vsebine, namenjene jezikovnemu izobraževanju.

(6) Razlog oziroma namen razširjanja programskih vsebin v tujem jeziku mora biti posebej opredeljen na vidnem mestu nosilca teh vsebin z razvidnimi grafičnimi, optičnimi ali akustičnimi znaki v slovenskem jeziku.

(7) Če so programske vsebine namenjene madžarski oziroma italijanski narodni skupnosti, jih lahko izdajatelj razširja v jeziku narodne skupnosti.

(8) Kadar se programske vsebine, zaradi aktualnosti, neposrednosti in avtentičnosti obveščanja javnosti, ali zaradi neizogibnih časovnih, tehničnih ali drugih nepričakovanih ovir, izjemoma razširjajo v tujem jeziku, se uporabi določba tretjega odstavka tega člena.

(9) Določba prvega odstavka tega člena smiselno velja tudi za nosilce informacij iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona.

Svoboda izražanja

6. člen

Dejavnost medijev temelji na svobodi izražanja, nedotakljivosti in varstvu človekove osebnosti in dostojanstva, na svobodnem pretoku informacij in odprtosti medijev za različna mnenja, prepričanja in za raznolike vsebine, na avtonomnosti urednikov, novinarjev in drugih avtorjev pri ustvarjanju programskih vsebin v skladu s programskimi zasnovami in profesionalnimi kodeksi, ter na osebni odgovornosti novinarjev oziroma drugih avtorjev prispevkov in urednikov za posledice njihovega dela.

Svoboda razširjanja programskih vsebin iz drugih držav

7. člen

Republika Slovenija zagotavlja svobodo razširjanja in sprejemanja programskih vsebin iz drugih držav na njeno območje in lahko v posameznih primerih omejuje to svobodo le v skladu z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, in tem zakonom.

Prepoved spodbujanja k neenakopravnosti in nestrpnosti

8. člen

Prepovedano je z razširjanjem programskih vsebin spodbujati k narodni, rasni, verski, spolni ali drugi neenakopravnosti, k nasilju in vojni, ter izzivati narodno, rasno, versko, spolno ali drugo sovraštvo in nestrpnost.

3. oddelek

PRAVICE IN OBVEZNOSTI IZDAJATELJA

Izdajatelj medija

9. člen

(1) Izdajatelj medija (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj) je pravna ali fizična oseba, ki izvaja dejavnost razširjanja programskih vsebin, v skladu s tem zakonom.

(2) Izdajatelj samostojno oblikuje programsko zasnovano medija in nosi temeljno odgovornost za njeno izvajanje.

(3) Dejavnost izdajatelja lahko obsega tudi ustvarjanje oziroma produkcijo programskih vsebin.

Posebni pogoji za ustanovitev in vpis izdajatelja v sodni register

10. člen

(1) Za izvajanje dejavnosti razširjanja programskih vsebin se lahko v Republiki Sloveniji ustanovi in vpiše v sodni register pravna ali fizična oseba iz prejšnjega člena, če poleg splošnih pogojev izpolnjuje tudi naslednje posebne pogoje:

- da ima sedež oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji;
- da je sedež uredništva v Republiki Sloveniji.

(2) Pogoji iz prejšnjega odstavka ne veljajo, če s tem pisno soglašata Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: pristojno ministrstvo).

(3) Pri izdaji soglasja iz prejšnjega odstavka pristojno ministrstvo upošteva pomen medija za razvoj na področju javnega obveščanja in slovenske kulture.

Jurisdikcija Republike Slovenije

11. člen

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena velja domneva, da je izdajatelj televizijskega programa pod jurisdikcijo Republike Slovenije, kadar ima v Sloveniji svoj sedež ali samo izdajatelj ali pa samo uredništvo, drugi od obeh pa je v državi, članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ali v tretji državi, pod pogojem, da programske vsebine s svojim delom razširjajo večinoma ljudje, zaposleni oziroma pogodbeno angažirani v Republiki Sloveniji.

(2) Kadar pomemben del programskih vsebin televizijskega programa s svojim delom razširjajo ljudje, zaposleni oziroma pogodbeno angažirani v Republiki Sloveniji, drug pomemben del pa ljudje, zaposleni oziroma pogodbeno angažirani v drugi državi, članici EU, velja domneva, da je izdajatelj tega programa pod jurisdikcijo Republike Slovenije, če ima v njej sedež

vsaj njegov izdajatelj, ne glede na sedež uredništva.

(3) Kadar pomemben del programskih vsebin televizijskega programa s svojim delom razširjajo ljudje, zaposleni oziroma pogodbeno angažirani v tretjih državah, velja domneva, da je izdajatelj tega programa pod jurisdikcijo Republike Slovenije, če je program začel z razširjanjem programskih vsebin na podlagi slovenskega zakona, in če je ohranjena trdna poslovna vez med njim in slovenskim gospodarstvom.

(4) Če se za izdajatelja televizijskega programa ne morejo uporabiti določbe iz prejšnjih odstavkov tega člena, in če izdajatelj televizijskega programa ne sodi pod jurisdikcijo kake druge države, članice EU, ali podpisnice Evropske konvencije o čezmejni televiziji, se šteje, da je pod jurisdikcijo Republike Slovenije izdajatelj, ki:

- uporablja frekvenco, ki mu jo je dodelil pristojni organ v Republiki Sloveniji;
- ne uporablja frekvence iz prejšnje alineje, vendar pa uporablja satelitske zmogljivosti, ki pripadajo Republiki Sloveniji;
- ne uporablja niti frekvence niti satelitskih zmogljivosti iz prejšnjih dveh alinej, vendar pa uporablja satelitsko zemeljsko postajo, ki je nameščena v Republiki Sloveniji.

Razvid medijev

12. člen

(1) Izdajatelj mora pred začetkom izvajanja dejavnosti priglasiti medij pri pristojnem ministrstvu, zaradi vpisa v razvid.

(2) V predlogu za vpis v razvid je treba navesti:

- ime medija;
- ime ali firmo in sedež oziroma stalno prebivališče izdajatelja;
- odgovorno osebo izdajatelja, kadar je izdajatelj pravna oseba;
- vrst in časovni interval razširjanja medija;
- ime in priimek odgovornega urednika;
- sedež uredništva oziroma odgovornega urednika;
- način in predvideno območje razširjanja programskih vsebin;
- jezik razširjanja programskih vsebin;
- vire in način financiranja;
- podatke o osebah, ki imajo najmanj pet (5) odstotni lastniški ali upravljalški delež oziroma delež glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja splošno-informativnega tiskanega dnevnika in tednika ter radijskega in televizijskega programa.

(3) Predlogu za vpis v razvid morajo biti priložena dokazila o izpolnjevanju posebnih pogojev iz 10. člena tega zakona, dokazilo o vpisu v sodni register, temeljni pravni akt izdajatelja, ki je v skladu s tem zakonom, ter programska zasnova, ki je v skladu s tem zakonom. Izdajatelj radijskega ali televizijskega programa mora pred začetkom oddajanja priložiti kopije pogodb, sklenjenih s kolektivnimi organizacijami za varstvo avtorske in sorodnih pravic na delih, ki se bodo radiodifuzno izvajala na njegovem programu.

(4) Izdajatelj ne more priglasiti medija, katerega ime bi bilo enako imenu medija, ki je že vpisan v razvid.

13. člen

(1) Pristojno ministrstvo mora medij vpisati v razvid, če so s strani predlagatelja izpolnjeni vsi predpisani pogoji iz tega zakona, in izdati odločbo o vpisu v razvid najpozneje v petnajstih (15) dneh od prejema predloga za vpis, ali pa v istem roku zahtevati dopolnitev predloga.

(2) Če predlagatelj ne izpolnjuje pogojev za vpis v razvid, pristojno ministrstvo izda odločbo o zavrnitvi vpisa.

Vodenje razvida

14. člen

(1) Izdajatelj mora o spremembi podatkov iz drugega in tretjega odstavka 12. člena tega zakona in o prenehanju delovanja obvestiti pristojno ministrstvo v petnajstih (15) dneh od nastanka spremembe oziroma od prenehanja.

(2) Izdajatelj mora dati pristojnemu ministrstvu tudi druge podatke, kadar jih le-to zahteva zaradi izvajanja veljavnih predpisov s področja medijev.

(3) Izdajatelj radijskega ali televizijskega programa mora vsako leto do konca meseca marca poslati pisno poročilo o izvajanju dejavnosti in uresničevanju programske zasnove Agenciji za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(4) Izdajatelj tiskanega medija mora pošiljati obvezen izvod vsake izdaje Narodni univerzitetni knjižnici.

(5) Podatki iz razvida, razen podatkov o virih in načinu financiranja ter programskih zasnov radijskih in televizijskih programov, ki še niso začeli oddajati, so dostopni zainteresirani javnosti. Način vodenja razvida, ter postopek za vpis v razvid in za posredovanje podatkov iz njega, natančneje določi pristojni minister.

Izbris iz razvida

15. člen

(1) Pristojno ministrstvo izbríše medij iz razvida v naslednjih primerih:

– če izdajatelj v štiriindvajsetih (24) mesecih po vpisu v razvid ne pridobi dovoljenja za izvajanje dejavnosti iz 105. člena tega zakona, kadar je to dovoljenje potrebno po tem zakonu, ali če se mu to dovoljenje trajno prekliče, oziroma preneha veljati;

– če izdajatelj kljub pisnemu opozorilu nadaljuje s hudimi kršitvami zakona;

– če medij ne deluje več kot šest (6) mesecev, razen v primerih, ko izhaja v daljših časovnih intervalih;

– če izdajatelj ne izpolnjuje več pogojev za vpis v razvid.

(2) Pristojno ministrstvo lahko izbríše iz razvida radijski ali televizijski program le na podlagi odločitve ali predhodnega soglasja agencije.

(3) O izdaji odločbe o izbrisu radijskega ali televizijskega programa iz razvida pristojno ministrstvo v osmih (8) dneh obvesti agencijo.

Prepoved izvajanja dejavnosti

16. člen

(1) Izdajatelj ne sme razširjati programskih vsebin prek medija, ki ni vpisan v razvid pri pristojnem ministrstvu.

(2) Pristojni inšpektor lahko v primeru kršitev tega zakona izda odločbo o odpravi ugotovljenih pomanjkljivosti oziroma nepravilnosti in določi rok za njihovo odpravo.

(3) Pristojni inšpektor lahko izdajatelju, ki razširja programske vsebine prek medija, ne da bi bil vpisan v razvid, prepove opravljanje dejavnosti, ter mu zaseže delovne priprave, izdelke in material, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti.

Programska zasnova

17. člen

(1) Namen izdajanja in temeljna vsebinska izhodišča za delovanje medija določi izdajatelj s programsko zasnovo. Programska zasnova radijskega in televizijskega programa mora vsebovati tudi programsko shemo, ki določa:

- zvrsti programskih vsebin oziroma njihovo razvrstitev v posamezne sklope;
- predvidena kvantitativna razmerja med posameznimi vsebinskimi sklopi;
- predviden maksimalni obseg oglaševalskih vsebin;
- predviden obseg lastne produkcije in produkcije slovenskih avdiovizualnih del.

(2) Izdajatelj televizijskega programa s programsko zasnovo določi tudi izhodiščni delež del evropske avdiovizualne produkcije, evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov, ter slovenskih avdiovizualnih del.

(3) Pred temeljno spremembo ali bistveno dopolnitvijo programske zasnove mora izdajatelj pridobiti mnenje uredništva.

(4) Za temeljno spremembo oziroma bistveno dopolnitev programske zasnove radijskega ali televizijskega programa mora izdajatelj pridobiti predhodno soglasje agencije in priložiti mnenje uredništva o nameravani spremembi oziroma dopolnitvi.

(5) Programska zasnova je sestavni del pogodbe o zaposlitvi med izdajateljem in urednikom ter med izdajateljem in novinarjem. Posebne pravice urednika in novinarja, ki nastanejo zaradi sprememb ali dopolnitev programske zasnove, se določijo s panožno kolektivno pogodbo.

(6) Določba drugega odstavka tega člena ne velja za izdajatelje televizijskih programov iz 77., 79. in 80. člena tega zakona, če je posamezen program namenjen lokalnemu občinstvu in ni vključen v nacionalno programsko mrežo.

(7) Določbe tega člena ne veljajo za televizijske programe, specializirane za TV prodajo ali za samooglaševanje iz 96. člena tega zakona.

4. oddelek

PRAVICE IN OBVEZNOSTI UREDNIŠTVA

Odgovorni urednik

18. člen

(1) Vsak medij mora imeti odgovornega urednika, ki ga imenuje in razrešuje izdajatelj v skladu s tem zakonom in svojim temeljnim pravnim aktom. Pred imenovanjem ali razrešitvijo odgovornega urednika mora izdajatelj pridobiti mnenje uredništva, če ni v temeljnem pravnem aktu določen močnejši vpliv uredništva.

(2) Odgovorni urednik odgovarja za uresničevanje programske zasnove ter opravlja druge naloge, določene s temeljnim pravnim aktom izdajatelja.

(3) Odgovorni urednik odgovarja za vsako objavljeno informacijo, če ta zakon ne določa drugače.

(4) Če ima medij več odgovornih urednikov, vsak od njih odgovarja za objave informacij v tistem programskem sklopu, za katerega je odgovoren.

(5) Imenovanje odgovornih urednikov radijskih in televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija določa poseben zakon.

(6) Določba tretjega in četrtega odstavka tega člena ne velja za odgovornega urednika oziroma odgovorne urednike posebnega nacionalnega televizijskega programa, za tisti del programa, ki je namenjen neposrednim prenosom sej Državnega zbora Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Državni zbor) in njegovih delovnih teles.

19. člen

(1) Odgovorni urednik je lahko oseba, ki:

- ima izkaz o aktivnem znanju slovenskega jezika, če ni državljan Republike Slovenije;
- ima izkaz o aktivnem znanju italijanskega oziroma madžarskega jezika, v primeru ko gre za medij madžarske ali italijanske narodne skupnosti;
- je poslovno sposobna;
- ji ni izrečena prepoved opravljanja poklica, dejavnosti ali javnega nastopanja.

(2) Določbi prve in druge alineje prejšnjega odstavka ne veljata, če se programske vsebine razširjajo v tujem jeziku v skladu s prvim odstavkom 5. člena tega zakona.

(3) Odgovorni urednik ne more biti oseba, ki po ustavi ali zakonu uživa imuniteto.

Uredništvo

20. člen

(1) Uredništvo sestavljajo odgovorni urednik oziroma odgovorni uredniki, drugi uredniki in novinarji, v skladu s temeljnim pravnim aktom izdajatelja pa lahko tudi drugi avtorji prispevkov oziroma programski sodelavci. Pravna razmerja med izdajateljem in uredništvom ter osnovna medsebojna razmerja znotraj uredništva so določena s temeljnim pravnim aktom izdajatelja v skladu s tem zakonom, pri čemer ta akt določi stopnjo avtonomije uredništva pri urejanju razmerij znotraj uredništva. V primeru, da pri izdajatelju medija ni zaposlenih več urednikov ali novinarjev, lahko opravlja funkcijo uredništva odgovorni urednik sam.

(2) Uredništvo, uredniki, novinarji in avtorji drugih prispevkov so v okviru programske zasnove in v skladu s temeljnim pravnim aktom izdajatelja pri svojem delu neodvisni in samostojni.

Novinarji

21. člen

(1) Novinar po tem zakonu je oseba, ki se ukvarja z zbiranjem, obdelavo, oblikovanjem ali razvrščanjem informacij za objavo prek medijev in je zaposlena pri izdajatelju, ali pa samostojno kot poklic opravlja novinarsko dejavnost (samostojni novinar).

(2) Urednik, novinar ali avtor prispevka niso dolžni razkriti vira informacij, razen v primerih, ko to določa kazenska zakonodaja.

(3) Novinarju se ne sme odpovedati delovnega razmerja ali prekiniti sklenjene pogodbe z njim, zmanjšati plače, spremeniti statusa v uredništvu ali kako drugače poslabšati njegovega položaja zaradi izražanja mnenj in stališč, ki so v skladu s programsko zasnovo ter s profesionalnimi pravili, merili in standardi.

22. člen

(1) Status samostojnega novinarja se pridobi z vpisom v razvid samostojnih novinarjev pri pristojnem ministrstvu, po predhodnem mnenju registrirane strokovne organizacije novinarjev. O vpisu v razvid odloči pristojni minister.

(2) V razvid iz prejšnjega odstavka se vpiše, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

- da ima izkaz o aktivnem znanju slovenskega jezika, če ni državljan Republike Slovenije;
- da opravlja novinarsko dejavnost kot edini ali glavni poklic;
- da ima dokazila o objavah v medijih, ki so vpisani v razvid iz 12. člena tega zakona;
- da mu ni s pravomočno sodno odločbo prepovedano opravljanje te dejavnosti.

(3) Pristojno ministrstvo izbriše iz razvida osebo, ki ne izpolnjuje več pogojev iz prejšnjega odstavka.

(4) Vlada Republike Slovenije na predlog pristojnega ministra z uredbo predpiše postopek in podrobnejša merila za pridobitev statusa samostojnega novinarja in za vodenje razvida samostojnih novinarjev kot javne knjige.

(5) Z uredbo iz prejšnjega odstavka se določi način in postopek občasnega preverjanja izpolnjevanja pogojev iz drugega odstavka tega člena, ki jih morajo za vpis v razvid izpolnjevati samostojni novinarji.

5. oddelek

OBVEZNE PROGRAMSKE VSEBINE

Impresum

23. člen

(1) Izdajatelj mora na vidnem mestu vsakega posameznega nosilca programskih vsebin (npr. izvod tiska, televizijska oddaja) zagotoviti objavo naslednjih podatkov:

- ime oziroma firmo in sedež oziroma stalno prebivališče izdajatelja;
- ime in priimek odgovornega urednika oziroma odgovornih urednikov ter imena in priimke urednikov posameznih programskih sklopov, kadar je to v skladu z notranjo organizacijo uredništva;
- ime oziroma firmo in sedež tiskarne ter datum natisa ali ponatisa in število tiskanih izvodov, kadar gre za tiskani medij;
- datum produkcije (mesec in leto), kadar gre za radijski in televizijski program.

(2) Določbe prejšnjega odstavka smiselno veljajo tudi za nosilce informacij iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona.

(3) Določbe prvega odstavka tega člena se ne nanašajo na nosilce programskih vsebin, ki se v Republiki Sloveniji izdelujejo ali razmnožujejo za tujega naročnika in so namenjeni razširjanju zunaj območja države.

(4) Ime oziroma logotip radijskega in televizijskega programa se mora objavljati najmanj enkrat na vsako uro oddajanja.

Obvezno objavljanje drugih podatkov

24. člen

Izdajatelj mora na ustreznih mestih vsakega posameznega nosilca programskih vsebin zagotoviti dosledno objavo naslednjih podatkov:

- imena avtorjev objavljenih prispevkov, razen če posamezen avtor določi drugače;
- imena oziroma firme imetnikov materialnih avtorskih pravic glede objavljenih programskih vsebin, razen v tiskanih medijih in radijskih programih;
- ime pravne ali fizične osebe, ki hrani uporabljeni predmet kulturne dediščine ali arhivalijo oziroma ustrezno reprodukcijo;

– ime medija, po katerem je prevzet programski prispevek ali izsek iz programskega prispevka, razen če je z medsebojno pogodbo določeno drugače.

Objava nujnega sporočila

25. člen

Medij mora na zahtevo državnih organov ter javnih podjetij in javnih zavodov brez odlašanja brezplačno objaviti nujno sporočilo v zvezi z resno ogroženostjo življenja, zdravja ali premoženja ljudi, kulturne in naravne dediščine, ter varnosti države. Za resničnost in točnost sporočila odgovarja tisti, ki ga je posredoval mediju.

6. oddelek

PRAVICA DO POPRAVKA ALI ODGOVORA

Pravica do popravka objavljenega obvestila

26. člen

(1) Vsakdo ima pravico od odgovornega urednika zahtevati, da brezplačno objavi njegov popravek objavljenega obvestila, s katerim sta bila prizadeta njegova pravica ali interes.

(2) Objava popravka se lahko zahteva v tridesetih (30) dneh od objave obvestila oziroma od dneva, ko je zainteresirana oseba zvedela za objavo, če zanjo iz objektivnih razlogov ni mogla zvedeti v okviru danega roka.

(3) Z izrazom obvestilo je mišljena vsaka objava vsebine, s katero sta lahko prizadeta pravica ali interes posameznika, organizacije ali organa, ne glede na to, ali je bila vsebina objavljena v obliki vesti, komentarja oziroma v kakršni koli drugi obliki.

(4) Z izrazom popravek ni mišljen samo popravek v ožjem smislu, to je zanikanje oziroma popravljanje zatrjevanih napačnih ali neresničnih navedb v objavljenem obvestilu, ampak tudi navajanje oziroma prikaz drugih ali nasprotnih dejstev in okoliščin, s katerimi prizadeti spodbija ali z namenom spodbijanja bistveno dopolnjuje navedbe v objavljenem besedilu.

27. člen

(1) Popravek se mora objaviti brez sprememb in dopolnitev. Dopustni so samo pravopisni popravki pod pogojem, da je o njih prizadeti obveščen in se z njimi strinja.

(2) Popravek mora biti objavljen:

– če medij izhaja mesečno ali v večjih časovnih presledkih in zahteva po objavi prispe vsaj 14 dni pred izidom, v prvi izdaji oziroma oddaji medija po prejemu popravka;

– v vseh drugih primerih najkasneje v drugi izdaji oziroma enakovredni oddaji medija po prejemu popravka;

– pri elektronskih publikacijah v roku 48 ur po prejemu popravka.

(3) Vsaka objava mora biti jasno označena kot popravek, lahko pa tudi z oznako »prikaz nasprotnih dejstev«. Objava mora vsebovati ime prizadetega in navedbo, na kateri članek oziroma oddajo se nanaša.

(4) Popravek mora biti objavljen v taki obliki in na takem mestu, da ima njegova objava enako vrednost kot članek ali prispevek, na katerega se nanaša. Če izhaja medij v več izdajah ali ima več programov, se mora popravek objaviti v tistih izdajah oziroma programih, v katerih je bil objavljen članek ali prispevek, na katerega se popravek ali prikaz nasprotnih dejstev nanaša. Kadar se popravek nanaša na dva ali več obvestil, ki so obravnavala isti dogodek oziroma isto osebo in so bila objavljena v različnih medijih istega izdajatelja, se popravek objavi v vseh teh medijih.

(5) Pri tiskanih medijih se šteje, da je popravek objavljen na enakovrednem mestu, če je popravek objavljen na isti strani znotraj iste rubrike in v enaki ter enako veliki pisavi kot članek, na katerega se nanaša. Če je bil izvorni članek objavljen na naslovnici časopisa zadostuje opozorilo na naslovnici, da je popravek objavljen znotraj tiskanega medija. Iz opozorila na naslovnici mora biti razvidno, da gre za popravek, opozorilo na naslovnici pa mora vsebovati najmanj predmet zaničanja oziroma prikaza nasprotnih dejstev, in če je bilo v izvirnem članku objavljeno ime prizadetega, tudi ime. Če je bila trditev, na katero se popravek nanaša, postavljena v naslovu, se šteje, da je izpolnjen pogoj objave na enakem mestu ali enakovrednem mestu, če zajema naslov popravka isti prostor kot naslov članka, na katerega se nanaša. V primeru, ko gre za objavo opozorila na naslovnici, pa mora opozorilo na naslovnici obsegati najmanj isti prostor, kot ga je obsegal naslov članka, na katerega se popravek nanaša.

(6) Objava v radijskih ali televizijskih programih in drugih v tehničnem pogledu enakih programih mora biti prebrana. Če se je izvorno obvestilo v teh programih ponavljalo, zadostuje enkratna objava popravka v tistem časovnem pasu, ki ima največjo poslušanost oziroma gledanost.

(7) Če je bil izvorni prispevek prikazan v sliki, mora biti tudi popravek objavljen s sliko.

(8) Odgovorni urednik medija mora prizadetega v roku 24 ur po prejemu popravka obvestiti, v kateri številki oziroma oddaji bo objavljen zahtevani popravek, oziroma, da zavrača objavo.

(9) V primeru, da odgovorni urednik zavrne objavo popravka, mora svojo odločitev pisno obrazložiti. V svoji obrazložitvi mora jasno in nedvoumno navesti, katere navedbe v popravku so razlog za zavrnitev objave.

28. člen

(1) Kdor zahteva objavo popravka ali prikaz nasprotnih dejstev, mora navesti obvestilo, na katero se popravek nanaša, in datum njegove objave. Navesti mora tudi naslov popravka. V primeru, da naslova popravka ne navede oziroma iz besedila popravka naslov ni razviden, ga določi odgovorni urednik skladno s tem zakonom.

(2) (črtan)

(3) V isti izdaji oziroma oddaji medija ne sme biti hkrati s popravkom objavljen komentar tega popravka ali odgovor nanj.

29. člen

(1) Odgovorni urednik mora hraniti zapise vseh objavljenih programskih vsebin najmanj petnajst (15) dni po njihovi objavi ter zainteresirani osebi na njene stroške izročiti ustrezno kopijo posameznega zapisa, in sicer najpozneje v treh (3) dneh od prejema pisne zahteve zainteresirane osebe.

(2) Kopija iz prejšnjega odstavka je lahko zainteresirani osebi izročena izključno v osebno rabo. Ne sme se razmnoževati in javno priobčevati brez soglasja izdajatelja, razen v okviru sodnega postopka.

30. člen

Objava popravka se lahko zahteva tudi, če je bilo obvestilo objavljeno prek medija, ki je prenehal delovati. Upravičenec lahko od tedanjega izdajatelja oziroma od njegovega pravnega naslednika zahteva, da na svoje stroške poskrbi za objavo popravka v določenem drugem mediju, ki je po obsegu in kvaliteti razširjanja programskih vsebin primerljiv s prvim.

31. člen

(1) Odgovorni urednik mora objaviti popravek, razen v naslednjih primerih:

– če se zahtevani popravek ne nanaša na obvestilo, na katero se sklicuje zainteresirana oseba;

– če zahtevani popravek v ničemer ne zanika navedb v obvestilu in se v njem tudi ne navaja oziroma prikazuje drugih ali nasprotnih dejstev in okoliščin, s katerimi bi prizadeti spodbijal ali z namenom spodbijanja bistveno dopolnjeval navedbe v objavljenem besedilu;

- če bi bila objava popravka v nasprotju z zakonom;
 - če zahteve za objavo popravka s strani državnega organa oziroma pravne osebe ni podpisala pooblaščenca oseba ali oseba, ki bi bila s strani tega organa oziroma pravne osebe pooblaščenca za odnose z javnostmi;
 - če je popravek napisan žaljivo;
 - če je zahtevani popravek nesorazmerno daljši od obvestila, v katerem so navedbe, zaradi katerih se daje, oziroma od dela obvestila, na katerega se neposredno nanaša;
 - če je bila zahteva za objavo popravka dana po preteku roka iz drugega odstavka 26. člena tega zakona;
 - če je bila zahtevana objava popravka z isto vsebino, kot jo ima zahtevani popravek, o katerem teče spor pred sodiščem zaradi zavrnitve ali neustreznosti načina njegove objave.
- (2) Odgovorni urednik mora o zavrnitvi popravka odločiti znotraj roka iz osmega odstavka 27. člena tega zakona in v tem roku svojo odločitev o zavrnitvi objave oziroma popravka posredovati pisno po priporočeni pošti osebi, ki je zahtevala objavo popravka.

32. člen

Če zainteresirana oseba v roku osem (8) dni od objave obvestila pisno napove, da bo zahtevala objavo popravka, mora odgovorni urednik hraniti zapis obvestila, za katerega se zahteva popravek, dokler ni končan sodni postopek.

33. člen

(1) Če odgovorni urednik ne objavi popravka v roku in na način, določen s tem zakonom, ima tisti, ki zahteva objavo popravka, pravico vložiti tožbo zoper odgovornega urednika za objavo odgovora ali popravka pri sodišču, pristojnem za civilnopravne spore, na katerega območju je sedež oziroma stalno prebivališče izdajatelja medija, prek katerega je bilo objavljeno obvestilo, na katero se nanaša popravek.

(2) Tožba se lahko vложи najpozneje v tridesetih (30) dneh po preteku roka za objavo popravka, oziroma od dneva, ko je bil popravek objavljen na način, ki ni v skladu s tem zakonom.

34. člen

(1) Toženec mora odgovoriti na tožbo v roku 8 dni od prejema tožbe. Prvi narok za glavno obravnavo mora biti opravljen najkasneje v roku 45 dni po vložitvi tožbe na sodišču. Postopek pred sodiščem prve stopnje je prednosten. Sodba mora biti vročena strankam najkasneje v roku treh mesecev po vložitvi tožbe.

(2) Sodišče o uvedenem postopku iz prejšnjega odstavka tega člena v roku 48 ur po njegovi uvedbi obvesti inšpektorja, pristojnega za izvajanje nadzora po tem zakonu, v enakem roku pa ga za namen izvrševanja tega zakona obvesti tudi o vročeni in pravnomočni sodbi.

(3) V vabilu sodišče opozori tožnika, da se šteje, kot da bi umaknil tožbo, če ne pride na prvi narok, toženca pa, da je sodba lahko izdana tudi v njegovi odsotnosti.

35. člen

(1) Obravnava o tožbi za objavo popravka se omeji na obravnavanje in dokazovanje dejstev, od katerih je odvisna toženčeva dolžnost objave popravka.

(2) V sporih glede objave popravka sodišče zavrne tožbeni zahtevek, če ugotovi, da ni prizadeta pravica ali interes tožnika, ali če je podana kakšna druga okoliščina, zaradi katere popravka po zakonu ni treba objaviti.

36. člen

Z uvedbo kazenskega postopka zaradi dejanja, ki je bilo storjeno z objavo obvestila, na katero se nanaša popravek, se ne prekine postopka za objavo popravka.

37. člen

Če se po vložitvi tožbe pri sodišču zamenja odgovorni urednik medija, sme tožnik do konca glavne obravnave spremeniti tožbo in namesto prvotno toženega tožiti novega odgovornega urednika. Za tako spremembo tožbe ni potrebna privolitev prvotno toženega in ne privolitev novega odgovornega urednika.

38. člen

- (1) Sodišče mora izdati sodbo najpozneje v treh dneh po končani glavni obravnavi.
- (2) Overjen prepis sodbe vroči sodišče strankam najpozneje v treh dneh od dneva, ko je bila sodba izdana.
- (3) Če sodišče ugodí tožbenemu zahtevku, naloži s sodbo tožencu, da mora objaviti popravek v roku in na način, določen z zakonom.
- (4) Odgovorni urednik mora pri objavi popravka navesti, da gre za objavo na podlagi sodbe in citirati njen izrek.

39. člen

- (1) Zoper sodbo sodišča prve stopnje lahko stranki v treh (3) dneh od njene vročitve vložita pritožbo na višje sodišče.
- (2) Pritožba se ne vroči nasprotni stranki v odgovor. Pravočasno in dovoljeno pritožbo pošlje sodišče prve stopnje z vsemi spisi sodišču druge stopnje v dveh dneh od dneva, ko je bila vložena.
- (3) Sodišče druge stopnje mora odločiti o pritožbi v treh (3) dneh od dneva, ko prejme pritožbo in spise.
- (4) Zoper sodbo sodišča druge stopnje je dovoljena revizija.

40. člen

Overjen prepis pravnomočne sodbe, s katero je sodišče naložilo objavo popravka, pošlje sodišče takoj tudi odgovornemu uredniku medija, prek katerega mora biti popravek objavljen.

41. člen

Če se po pravnomočni sodbi, s katero se nalaga objava popravka, zamenja odgovorni urednik medija, preide v sodbi ugotovljena dolžnost objave popravka na novega odgovornega urednika.

Pravica do odgovora na objavljeno informacijo

42. člen

(1) Pravica do odgovora je namenjena zagotavljanju javnega interesa po objektivni, vsestranski in pravočasni informiranosti kot enega od nujnih pogojev demokratičnega odločanja o javnih zadevah.

(2) Vsakdo ima pravico od odgovornega urednika zahtevati, da brezplačno objavi njegov odgovor na objavljeno informacijo, v katerem se z dokazljivimi navedbami zanikajo, bistveno popravljajo ali bistveno dopolnjujejo navedbe o dejstvih in podatkih v objavljeni informaciji.

43. člen

(1) Odgovor se mora objaviti brez sprememb in dopolnitev, razen pravopisnih popravkov.

(2) Odgovorni urednik ima pravico, da od avtorja pred objavo zahteva skrajšanje odgovora.

(3) Glede odgovora se smiselno uporabljajo določbe 31. člena tega zakona, s tem da lahko odgovorni urednik zavrne objavo vsebinsko enakih odgovorov, potem ko je enega že objavil.

(4) Odgovorni urednik lahko zavrne objavo odgovora tudi v primeru, če se v odgovoru navajajo neresnični ali nedokazljivi podatki ali trditve.

(5) Če so po mnenju odgovornega urednika neresnični ali nedokazljivi le nekateri podatki ali trditve, ne sme zavrniti objave, ne da bi prej pozval avtorja, naj take podatke in trditve iz odgovora izloči.

Skupni določbi

44. člen

(1) V postopku sodnega varstva se glede pravice do odgovora smiselno uporabljajo določbe tega oddelka glede postopka v zvezi s pravico do popravka.

(2) Če ni s tem zakonom drugače določeno, se v sodnih sporih v zvezi z objavo popravka ali odgovora smiselno uporabljajo določbe zakona o pravnem postopku.

7. oddelek

INFORMACIJE ZA MEDIJE

Dostop do informacij za medije

45. člen

(1) Informacije za medije po tem zakonu so informacije, ki jih organ na lastno pobudo posreduje medijem, in informacije organa, ki jih organ posreduje mediju kot odgovor na vprašanje in so vezane na delovno področje organa. Informacije morajo biti resnične in celovite.

(2) Posredovanje informacij za medije lahko mediji zahtevajo od vseh organov, ki jih kot zavezance določa zakon, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(3) Organi za omogočanje posredovanja informacij za medije določijo odgovorno osebo zaradi izvajanja določb tega člena in javno objavijo njeno osebno ime, službeno telefonsko številko in naslov službene elektronske pošte. Organi posredujejo podatke o odgovorni osebi pristojnemu ministrstvu.

(4) Organ mora po prejemu vprašanja, če je vprašanje pisno in če bo organ odgovor zavrnil ali delno zavrnil, o tem pisno obvestiti medij do konca naslednjega delovnega dne od prejema vprašanja.

(5) Organ lahko mediju zavrne ali delno zavrne odgovor na vprašanje, če so zahtevane informacije izvzete iz prostega

dostopa po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(6) Organi morajo medijem poslati odgovor na vprašanje najpozneje v sedmih delovnih dnevih od prejema vprašanja v pisni obliki.

(7) Pisno obvestilo iz četrtega oziroma odgovor iz šestega odstavka tega člena vsebuje ime medija, ki je vprašanje postavil, navedbo vprašanja ter odločitev o zavrnitvi ali delni zavrnitvi oziroma odgovor na vprašanje. Medij lahko zahteva dodatna pojasnila v roku treh dni od prejema odgovora. Organ mu jih mora posredovati nemudoma, vendar najkasneje v treh dnevih od dne prejema zahteve za dodatna pojasnila.

(8) Zavrnilni ali delno zavrnilni odgovor iz četrtega in petega odstavka tega člena se šteje kot zavrnilna odločba.

(9) Pritožba zoper zavrnilno odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena le, če zavrnilni ali delno zavrnilni odgovor na vprašanje izhaja iz dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva.

(10) O pritožbi zoper odločbo iz osmega odstavka, ki mora biti v pisni obliki, odloča organ, pristojen za odločanje o pritožbi po določbah zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Organ mora odločbo izdano na podlagi pritožbe izvršiti nemudoma, najpozneje pa v petih delovnih dnevih od vročitve odločbe.

(11) Če je bila informacija za medije v mediju objavljena v celoti in dobesedno, avtor programskega prispevka in odgovorni urednik nista odškodninsko in kazensko odgovorna za vsebinsko točno objavo javne informacije. Za resničnost in točnost take informacije je odgovoren organ, ki jo je dal.

(12) Za nadzor nad izvajanjem tega člena je pristojen organ, pooblaščen za odločanje o pritožbi po določbah zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

8. oddelek

OGLAŠEVALSKE VSEBINE

Oglasi

46. člen

(1) Oglaševalske vsebine po tem zakonu so oglasi in druge vrste plačanih obvestil (v nadaljevanjem besedilu: oglasi), katerih objavo naroči pravna ali fizična oseba z namenom, da bi s tem pospeševala pravni promet proizvodov, storitev, nepremičnin, pravic ali obveznosti, pridobivala poslovne partnerje, ali si v javnosti ustvarjala ugled in dobro ime. Oglasi se objavljajo za plačilo ali drugo podobno nadomestilo ali z namenom samooglaševanja.

(2) Za oglase po tem zakonu ne štejejo naslednje programske vsebine:

- obveščanje izdajatelja v zvezi s programskimi vsebinami njegovega medija (npr. napovedi lastnih izdaj oziroma oddaj);
- stranski programski izdelki, ki neposredno izhajajo iz programskih vsebin tega medija;
- neodplačne objave v zvezi z izvajanjem javnih služb, kulturnih prireditev in dobrodelnih akcij ter akcij, ki so splošnega pomena za varnost prebivalcev Republike Slovenije;
- neodplačno predstavljanje umetniških del;
- neodplačno navajanje producentov, organizatorjev ali sponzorjev oziroma donatorjev umetniških del ter kulturno-umetniških prireditev in dobrodelnih akcij, v okviru medijske predstavitve teh del, prireditev oziroma akcij.

(3) Oglaševalske vsebine se morajo povsem jasno prepoznati in se posebej ločiti od drugih programskih vsebin medija.

(4) Neodplačno objavljeni oglasi morajo biti posebej označeni kot taki.

47. člen

(1) Prepovedano je prikrito oglaševanje, ki naj bi prepričalo bralca, poslušalca oziroma gledalca, da v primeru objave posameznega oglasa ne gre za oglaševalske vsebine. Za prikrito oglaševanje odgovarjata naročnik objave in odgovorni

urednik. V primeru prikritega oglaševanja velja domneva, da je bilo storjeno z namenom.

(2) Pri oglaševanju je prepovedano uporabljati tehnične postopke, ki bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem ne omogočajo zavestnega zaznavanja oglaševanih vsebin.

(3) Z oglaševanjem se ne sme:

- prizadeti spoštovanja človekovega dostojanstva;
- vzpodbujati rasne, spolne ali narodnostne diskriminacije in verske ali politične nestrpnosti;
- vzpodbujati dejanj, ki škodujejo zdravju in varnosti ljudi ali zaščititi okolja ali kulturne dediščine;
- žaliti verskih ali političnih prepričanj;
- škoditi interesom uporabnikov.

(4) Oglaševanje alkoholnih pijač prek medijev in na nosilcih iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona je prepovedano, razen če je z zakonom določeno drugače.

48. člen

Oglaševanje tobačnih izdelkov, zdravil in medicinskih pripomočkov ter zdravstvenih storitev urejajo posebni zakoni.

49. člen

(1) Oglasi, katerih pretežno ciljno občinstvo so otroci, ali v katerih nastopajo otroci, ne smejo vsebovati prizorov nasilja, pornografije in drugih vsebin, ki bi lahko škodovale njihovemu zdravju ter duševnemu in telesnemu razvoju, ali kako drugače negativno vplivale na dovzetnost otrok.

(2) Oglaševanje ne sme moralno ali psihično prizadeti otrok. Zato se z oglasi ne sme:

- vzpodbujati otrok k nakupu proizvodov ali storitev z izkoriščanjem njihove neizkušenosti in lahkovernosti;
- vzpodbujati otrok, da bi prepričevali starše ali koga drugega v nakup proizvodov ali storitev;
- izkoriščati posebnega zaupanja otrok v starše, učitelje ali druge osebe;
- neupravičeno prikazovati otrok v nevarnih situacijah.

50. člen

(1) Za resničnost in točnost navedb oziroma podatkov v oglasu je odgovoren njegov naročnik, za skladnost oglasa s tem zakonom in s programsko zasnovo medija pa izdajatelj.

(2) Naročnik oglasa ne sme vplivati na programsko zasnovu in uredniško neodvisnost medija.

51. člen

(1) Oglasi se obvezno razširjajo v slovenščini oziroma v slovenskem prevodu, razen če se razširjajo v tujem jeziku v skladu s tem zakonom.

(2) Mediji italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti lahko objavljajo oglase v jeziku narodne skupnosti.

Sponzoriranje

52. člen

(1) Sponzoriranje po tem zakonu je katerakoli oblika prispevanja k financiranju programskih vsebin s strani fizične ali pravne osebe, ki to stori z namenom promocije svojega imena ali firme, blagovne znamke, oziroma svoje podobe v javnosti.

(2) Sponzor televizijskih programov ne sme izvajati dejavnosti razširjanja programskih vsebin ali produkcije audiovizualnih del.

53. člen

(1) Sponzor ne sme vplivati na sponzorirane vsebine in na njihovo razporejanje v programski shemi ter s tem omejevati uredniške neodvisnosti medija.

(2) Sponzorirane vsebine ne smejo vzpodbujati prodaje oziroma nakupa ali dajanja v najem izdelkov ali storitev sponzorja ali tretje osebe, še posebej ne s posebnim predstavljanjem teh izdelkov ali storitev.

54. člen

Sponzoriranje s strani tobačne industrije in veletrgovine ter izdelovalcev in veletrgovcev z zdravili in medicinskimi pripomočki oziroma izvajalcev zdravstvenih storitev se uredi s posebnim zakonom.

55. člen

(1) Poročila in aktualno-informativne programske vsebine ne smejo biti sponzorirane. Druge informativne programske vsebine v medijih se lahko sponzorirajo le v primerih, določenih z zakonom, ki ureja volilno kampanjo.

(2) Vsaka sponzorirana programska enota (npr. članek, oddaja in podobno) mora biti jasno označena kot takšna, z navedbo sponzorjevega imena ali njegovega znaka.

(3) Sponzorjevo ime ali njegov znak mora biti v televizijskih programih naveden na začetku in na koncu sponzorirane oddaje.

9. oddelek

ZAŠČITA PLURALNOSTI IN RAZNOVRSTNOSTI MEDIJEV

Omejitve lastništva

56. člen

(1) Izdajatelj splošno-informativnega tiskanega dnevnika ter fizična in pravna oseba ali skupina povezanih oseb, ki ima v kapitalu oziroma premoženju tega izdajatelja več kot dvajset (20) odstotni lastniški delež ali več kot dvajset (20) odstotkov upravljalških oziroma glasovalnih pravic, ne more biti tudi izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa, niti ne more izvajati radijske in televizijske dejavnosti.

(2) Izdajatelj radijskega oziroma televizijskega programa ter fizična ali pravna oseba ali skupina povezanih oseb, ki ima v njegovem premoženju več kot dvajset (20) odstotni lastniški delež ali več kot dvajset (20) odstotkov upravljalških oziroma glasovalnih pravic, ne more biti tudi izdajatelj oziroma soustanovitelj izdajatelja splošno-informativnega tiskanega dnevnika.

(3) Izdajatelj, pravna ali fizična oseba, ali skupina povezanih oseb iz prvega in iz drugega odstavka tega člena ima lahko največ dvajset (20) odstotni lastniški delež ali dvajset (20) odstotni delež upravljalških oziroma glasovalnih pravic v premoženju drugega izdajatelja, razen v primerih, ko ta zakon določa drugače.

Povezane osebe

57. člen

(1) Povezane osebe po tem zakonu so osebe, ki so med seboj upravljalško, kapitalsko ali drugače povezane tako, da zaradi navedenih povezav skupno oblikujejo poslovno politiko oziroma poslujejo usklajeno z namenom doseganja skupnih ciljev, oziroma tako, da ima ena oseba možnost usmerjati drugo ali bistveno vplivati nanjo pri odločanju o financiranju in poslovanju oziroma odločanju o programski zasnovi medija.

(2) Za povezane osebe iz prejšnjega odstavka štejejo zlasti osebe, ki so med seboj povezane:

- po krvnem sorodstvu kot ožji družinski člani (starši, otroci, bratje in sestre, posvojitelji in posvojenci);
- z zakonsko zvezo ali izvenzakonsko skupnostjo;
- po svaštvu kot ožji družinski člani zakonca oziroma izvenzakonskega partnerja;
- tako, da je ena oseba oziroma osebe, ki štejejo za povezane po drugih točkah tega člena, skupaj, imetnik poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju druge osebe z najmanj dvajset (20) odstotki glasovalnih pravic;
- tako, da je pri obeh osebah ista oseba oziroma osebe, ki štejejo za povezane po drugih točkah tega člena, skupaj, imetnik poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju vsake od njiju z najmanj dvajset (20) odstotki glasovalnih pravic;
- tako, da tvorijo koncern po zakonu o gospodarskih družbah;
- kot člani uprave ali nadzornega sveta z družbo, v kateri opravljajo to funkcijo, in osebe, ki štejejo za povezane s člani uprave ali nadzornega sveta te družbe po drugih točkah tega člena.

Omejevanje koncentracije

58. člen

(1) Vsakdo, ki želi pridobiti več kot 20 odstotkov lastninskega ali upravljalškega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa ali izdajatelja splošnoinformativnega tiskanega dnevnika, mora za veljavno sklenitev pravnega posla ali veljavno sprejetje sklepa skupščine ali drugega pristojnega organa družbe dobiti predhodno soglasje pristojnega ministrstva.

(2) Vsi pravni posli ali sklepi skupščine ali drugega pristojnega organa družbe, ki se sklenejo v nasprotju s prejšnjim odstavkom, so nični.

(3) Pristojno ministrstvo lahko izdajo soglasja zavrne tisti osebi iz prvega odstavka tega člena, ki bi s pridobitvijo lastninskega ali upravljalškega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic:

- sama ali skupno po povezanih osebah imela prevladujoč položaj na oglaševalskem trgu;
- ustvarila prevladujoč položaj v medijskem prostoru, tako da bi sama ali skupno po povezanih osebah dosegla več kot 15 odstotkov pokritosti prebivalstva na območju Republike Slovenije z analognimi prizemeljskimi radijskimi programi glede na celotno pokritost prebivalstva tega območja z vsemi radijskimi programi, ki se razširjajo s prizemeljsko analogno radijsko tehniko, ki se razširjajo po radijskih frekvencah za analogno radiodifuzijo;
- ustvarila prevladujoč položaj v medijskem prostoru, tako da bi sama ali skupno po povezanih osebah dosegla več kot 30 odstotkov pokritosti prebivalstva na območju Republike Slovenije z analognimi prizemeljskimi televizijskimi programi glede na celotno pokritost prebivalstva tega območja z vsemi televizijskimi programi, ki se razširjajo s prizemeljsko analogno radijsko tehniko, ki se razširjajo po radijskih frekvencah za analogno radiodifuzijo;
- sama ali skupno po povezanih osebah imela prevladujoč položaj na trgu, tako da bi število izvodov njenih dnevnikov

presegle 40 odstotkov vseh prodanih izvodov splošoinformativnih tiskanih dnevnikov v Republiki Sloveniji, ki izhajajo najmanj trikrat tedensko.

(4) V delež iz prvega odstavka tega člena se všttevajo deleži oziroma delnice z glasovalno pravico:

- obvladujočih in odvisnih podjetij osebe iz prvega odstavka tega člena;
- ki jih je pridobila tretja oseba v svojem imenu in za račun osebe iz prvega odstavka tega člena;
- ki jih je pridobila oseba iz prvega odstavka tega člena po povezanih osebah iz 57. člena tega zakona.

(5) Pred izdajo soglasja za pridobitev deleža iz prvega odstavka tega člena si pristojno ministrstvo pridobi podatke od Agencije za trg vrednostnih papirjev ter mnenje organa, pristojnega za varstvo konkurence.

(6) Pred izdajo soglasja za pridobitev več kot 20 odstotkov lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa si pristojno ministrstvo od agencije priskrbi podatke o pokritosti prebivalstva z radijskimi in televizijskimi programi iz druge in tretje alineje tretjega odstavka tega člena.

(7) Za izdajo soglasja za pridobitev več kot 20 odstotkov lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa ter po pridobitvi podatkov in mnenja iz petega in šestega odstavka tega člena si pristojno ministrstvo pridobi mnenje Sveta za radiodifuzijo.

(8) Agencija na podlagi predhodnega soglasja pristojnega ministrstva izda predpis, s katerim predpiše način ugotavljanja pokritosti območja iz druge in tretje alineje tretjega odstavka tega člena.

Nezdružljivost opravljanja radijske in televizijske dejavnosti

59. člen

(1) Posamezen izdajatelj lahko izvaja samo radijsko ali pa samo televizijsko dejavnost, razen če je z zakonom urejeno drugače.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne velja, če izdajatelj pridobi ustrezno dovoljenje na podlagi 105. člena tega zakona.

Nezdružljivost opravljanja oglaševalske ter radijske in televizijske dejavnosti

60. člen

Oglaševalska organizacija, katere dejavnost je zbiranje, oblikovanje in posredovanje oglasov, ter fizična ali pravna oseba, ali skupina povezanih oseb, ki ima v kapitalu oziroma premoženju te organizacije več kot deset (10) odstotni lastniški delež ali več kot deset (10) odstotkov upravljaljskih oziroma glasovalnih pravic, ne more biti izdajatelj ali ustanovitelj izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa, niti imeti več kot dvajset (20) odstotni delež v kapitalu ali dvajset (20) odstotni delež upravljaljskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega ali televizijskega programa.

Nezdružljivost opravljanja telekomunikacijske ter radijske in televizijske dejavnosti

61. člen

(1) Operater, ki izvaja telekomunikacijske storitve, določene v 111. členu tega zakona ali v zakonu, ki ureja telekomunikacije, ne more biti tudi izdajatelj radijskega ali televizijskega programa in ne sme razširjati programskih ali oglaševalskih vsebin, razen kadar pridobi dovoljenje za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti iz 105. člena tega zakona.

(2) Operaterju se izda dovoljenje iz tretjega odstavka 105. člena tega zakona ob smiselnem upoštevanju meril iz drugega odstavka 104. člena tega zakona.

Varstvo konkurence

62. člen

Za izdajatelje medijev in operaterje veljajo predpisi o varstvu konkurence. V postopkih organa, pristojnega za varstvo konkurence, ki se nanašajo na koncentracije izdajateljev medijev in operaterjev, kot udeleženec v postopku sodeluje pristojno ministrstvo, pri tistih, ki se nanašajo na izdajatelje radijskih in televizijskih programov, pa tudi agencija.

Deleži tujih oseb

63. člen

Določbe tega oddelka veljajo tudi za tuje pravne in fizične osebe, ne glede na to, v kateri državi imajo svoj sedež oziroma stalno prebivališče, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

10. oddelek

PREGLEDNOST NAD UPRAVLJANJEM MEDIJEV

Objava podatkov v Uradnem listu Republike Slovenije

64. člen

(1) Izdajatelj mora vsako leto najpozneje do konca februarja objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije naslednje podatke: ime, priimek in stalno prebivališče fizične osebe oziroma firmo in sedež pravne osebe, ki ima v njegovem premoženju najmanj pet (5) odstotni delež kapitala ali najmanj pet (5) odstotni delež upravljalških oziroma glasovalnih pravic; imena članov uprave oziroma organa upravljanja in nadzornega organa izdajatelja.

(2) Spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka mora izdajatelj sporočiti Uradnemu listu Republike Slovenije najpozneje v tridesetih (30) dneh od njihovega nastanka.

(3) Uradni list Republike Slovenije mora objaviti podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena najpozneje v petnajstih (15) dneh od prejema naročila za objavo.

D r u g o p o g l a v j e

POSEBNE DOLOČBE O RADIJSKIH IN TELEVIZIJSKIH PROGRAMIH

1. oddelek

DEFINICIJE

Radijska in televizijska dejavnost

65. člen

Radijska in televizijska dejavnost po tem zakonu je izvirno razširjanje oziroma prenašanje ali oddajanje programskih vsebin prek kablov ali po zraku, vključno prek satelita, v kodirani ali dekodirani obliki, z namenom priobčevanja teh vsebin javnosti. V ta pojem so vključene tudi oblike medsebojnega posredovanja radijskih in televizijskih programskih vsebin med posameznimi izdajatelji z namenom, da bi bile priobčene javnosti.

Oddajni čas

66. člen

(1) Vse programske vsebine, ki jih posamezen radijski ali televizijski program razširja od 0. do 24. ure posameznega dneva, se všttevajo v dnevni oddajni čas, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Letni oddajni čas po tem zakonu zajema vse programske vsebine, ki jih posamezen radijski ali televizijski program razširja v obdobju od 1. januarja do 31. decembra posameznega leta, razen programskih vsebin, ki so iz letnega oddajnega časa izvzete s tem zakonom.

Lastna produkcija

67. člen

(1) Za programske vsebine, nastale v lastni produkciji, štejejo informativne, kulturno-umetniške, izobraževalne, zabavne in kontaktne oddaje, komentirane glasbene, športne in druge oddaje ter druge izvirne programske vsebine, katerih producent je izdajatelj programa sam, ali pa so bile izdelane po njegovem naročilu in za njegov račun.

(2) Če je pri izdelavi programskih vsebin sodelovalo več izdajateljev z vložki, se v delež lastne produkcije vsakemu šteje sorazmeren delež vložka.

(3) V kvoto lastne produkcije se všttevajo tudi premiere in prve ponovitve slovenskih avdiovizualnih del, če ustrezajo tudi pogojem iz 69., 70., 71. in 72. člena tega zakona.

(4) V kvoto lastne produkcije radijskih programov se v skladu z določbami 86. člena tega zakona všteva tudi predvajanje slovenske glasbe. Slovenska glasba po tem zakonu je glasba slovenskega izvora, in zajema pojem vokalne, vokalno-instrumentalne in instrumentalne glasbe.

(5) Oglasi, vključno z radijsko in TV-prodajo, ter neplačana obvestila (videostrani), ne štejejo za programske vsebine, nastale v lastni produkciji.

(6) Pristojno ministrstvo, na predlog Sveta za radiodifuzijo, s podzakonskim aktom določi podrobnejša merila za opredelitev vsebin iz tega člena.

Slovenska avdiovizualna dela

68. člen

(1) Slovenska avdiovizualna dela po tem zakonu so tista dela, ki so izvirno producirana v slovenskem jeziku ali dela, ki so namenjena madžarski in italijanski narodni skupnosti v njunem jeziku, ter dela slovenskega kulturnega izvora z drugih področij umetnosti.

(2) Avdiovizualna dela iz prejšnjega odstavka so le tista, ki so na kakršenkoli način izražena kot individualne intelektualne stvaritve s področja književnosti, znanosti in umetnosti.

(3) Republika Slovenija v skladu s 4. in 110. členom tega zakona podpira vzpostavitev in postopni razvoj slovenske avdiovizualne industrije in vzpodbuja ustvarjanje slovenskih avdiovizualnih del, kot so celovečerni TV filmi in drame,

kulturno – umetniške in razvedrilne serije, nanizanke, dokumentarna, izobraževalna in druga avdiovizualna dela.

(4) Republika Slovenija vzpodbuja razvoj tehnične infrastrukture za avdiovizualno produkcijo.

(5) Vlada Republike Slovenije na predlog pristojnega ministra sprejme akt, s katerim določi natančnejša merila oziroma pogoje za določitev del iz tega člena.

Evropska avdiovizualna dela

69. člen

(1) Evropska avdiovizualna dela po tem zakonu so:

- dela, ki izvirajo iz držav, članic EU;
- dela, ki izvirajo iz tretjih evropskih držav, podpisnic Evropske konvencije o čezmejni televiziji Sveta Evrope, ter izpolnjujejo določila 70. člena tega zakona;
- dela, ki izvirajo iz tretjih evropskih držav in izpolnjujejo pogoje iz tretjega odstavka tega člena.

(2) Določbi druge in tretje alineje prejšnjega odstavka se nanašata le na države, v katerih avdiovizualna dela držav, članic EU, niso predmet diskriminatornih ukrepov.

(3) Dela iz tretje alineje prvega odstavka tega člena so tista, ki so bila v celoti ustvarjena v koprodukciji producentov, ustanovljenih in registriranih v državah, članicah EU, s producenti iz evropskih držav, s katerimi je Evropska unija sklenila sporazume na avdiovizualnem področju, če so ta dela pretežno ustvarili avtorji in delavci iz ene ali več evropskih držav.

70. člen

Evropska dela iz prve in druge alineje prvega odstavka prejšnjega člena so tista, ki so jih ustvarili pretežno avtorji in delavci s prebivališčem v državah iz teh alinej, pod enim od naslednjih pogojev:

- če so bili producenti teh del ustanovljeni oziroma registrirani v omenjenih državah;
- če je posamezno delo nastalo pod vodstvom in dejanskim nadzorom enega ali več producentov iz teh držav;
- če je bil prispevek koproducentov iz teh držav prevladujoč in koprodukcijskega razmerja ni obvladoval eden ali več producentov, ustanovljenih oziroma registriranih zunaj teh držav.

71. člen

Glede del, ki niso evropska dela iz 69. in 70. člena tega zakona, temveč so nastala v okviru bilateralnih koprodukcijskih pogodb, sklenjenih med državami, članicami EU, in tretjimi državami, velja domneva, da so to evropska dela, kadar večinski delež vseh produkcijskih stroškov krijejo koproducenti iz Evropske unije, in kadar produkcija ni nadzorovana s strani enega ali več producentov, ustanovljenih oziroma registriranih zunaj območja držav, članic EU.

72. člen

Glede del, ki niso evropska dela iz 69. in 70. člena tega zakona, temveč so nastala pretežno z delom avtorjev in delavcev s prebivališčem v eni ali več državah, članicah EU, velja domneva, da gre v takšnih primerih za evropska dela v premem sorazmerju s skupnim deležem koproducentov iz Evropske unije pri kritju vseh stroškov produkcije.

Avdiovizualna dela neodvisnih producentov

73. člen

(1) Neodvisni producent avdiovizualnih del po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: neodvisni producent) je pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje štiri pogoje:

– da je registrirana za izvajanje dejavnosti produkcije avdiovizualnih del in ima sedež v Republiki Sloveniji ali v eni izmed držav, članic EU;

– da ni vključena v organizacijsko strukturo oziroma pravno osebnost izdajatelja televizijskega programa;

– da ima izdajatelj televizijskega programa največ petindvajset (25) odstotni delež kapitala ali upravljskih oziroma glasovalnih pravic v njenem premoženju;

– da po naročilu posameznega izdajatelja televizijskega programa ustvari največ polovico svoje produkcije na leto.

(2) Neodvisni producent je tudi pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za izvajanje dejavnosti produkcije avdiovizualnih del in ima sedež v eni izmed tretjih držav, če evropska dela tvorijo večinski delež njegove avdiovizualne produkcije v zadnjih treh letih in ob tem izpolnjuje pogoja iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka.

2. oddelek

POSEBNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI

Pravica do kratkega poročanja

74. člen

(1) Vsak izdajatelj radijskega ali televizijskega programa ima pod enakimi pogoji pravico do kratkega poročanja o vseh pomembnih prireditvah in drugih dogodkih, ki so dostopni javnosti, razen o verskem obredu.

(2) Za kratko poročanje po tem členu šteje predvajanje poročila, ki traja največ minuto in pol, in je predvajano v sklopu informativnega programa.

(3) Organizator pomembnega dogodka lahko v nadomestilo zahteva od izdajatelja le plačilo vstopnine, če je ta predvidena, in nadomestilo za morebitne dejanske stroške, ki nastanejo zaradi izvrševanja te organizatorjeve obveznosti.

(4) Pravica do kratkega poročanja se mora izvajati tako, da ne moti oziroma ne ovira poteka dogodka.

(5) Pravica do kratkega poročanja se lahko omeji ali izključi, če bi njeno izvrševanje hudo prizadelo čustva udeležencev dogodka ali ogrozilo javno varnost in red.

(6) Izdajatelj, ki je uveljavil pravico do kratkega poročanja, mora omogočiti izdajatelju, ki dogodka ni mogel posneti, enkratno uporabo svojega posnetka, ter lahko za to zahteva povrnitev premosorazmernega dela dejanskih stroškov in navedbo svojega imena oziroma firme ob objavi.

Pravica javnosti do spremljanja pomembnejših dogodkov

75. člen

(1) Izdajatelj televizijskega programa ne sme na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenašati posameznega dogodka, ki je pomemben za javnost v Republiki Sloveniji ali drugi državi – članici EU, ali podpisnici mednarodne pogodbe, ki zavezuje Republiko Slovenijo, na način, zaradi katerega bi bilo pomembnemu delu gledalcev na tem območju onemogočeno spremljanje tega dogodka.

(2) Za prenos po tem členu šteje neposreden prenos dogodka ali kasnejši prenos, v celoti ali delno, kadar je to potrebno iz objektivnih razlogov ali v interesu javnosti.

(3) V nasprotju s tem zakonom je, če dogodek iz prvega odstavka tega člena na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša izdajatelj, katerega televizijski program lahko spremlja manj kot petinsedemdeset (75) odstotkov prebivalstva Republike Slovenije, ali pa je za sprejemanje njegovega programa potrebno dodatno plačilo (plačljiva TV) poleg RTV prispevka in običajnega plačila za sprejem televizijskih programov prek kabla.

(4) Vlada na predlog agencije, sprejme seznam najpomembnejših dogodkov iz prvega odstavka tega člena ter v zvezi s tem izvaja druge ustrezne ukrepe v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(5) Vlada na predlog Sveta za radiodifuzijo sprejme akt, v katerem določi način in kriterije za oblikovanje seznama najpomembnejših dogodkov iz tega člena, ter postopek obveznih posvetovanj med zainteresiranimi stranmi.

3. oddelek

RADIJSKI IN TELEVIZIJSKI PROGRAMI POSEBNEGA POMENA

Radijski in televizijski programi Radiotelevizije Slovenija

76. člen

(1) Javno službo produkcije in razširjanja nacionalnih radijskih in televizijskih programov, ki so v javnem in kulturnem interesu Republike Slovenije, vključno z radijskimi in televizijskimi programi italijanske in madžarske narodne skupnosti ter drugih programi v skladu s posebnim zakonom, izvaja javni zavod Radiotelevizija Slovenija.

(2) Ustanoviteljske pravice v zvezi z delovanjem javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija izvaja vlada prek pristojnega ministrstva, razen kolikor posebni zakon posamezne ustanoviteljske pravice in obveznosti določa Svetu RTV Slovenija ali Državnemu zboru.

Lokalni radijski in televizijski programi

77. člen

(1) Lokalni radijski program je program, ki pokriva območje ene ali več lokalnih skupnosti oziroma pokriva območje, ki s prizemeljskim radiodifuznim oddajanjem pokriva območja, na katerih živi največ 10 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije in ima v oddajnem času med 6. in 20. uro dnevno najmanj 20 odstotkov lokalnih vsebin lastne produkcije.

(2) Lokalni televizijski program je program, ki pokriva območje ene ali več lokalnih skupnosti oziroma pokriva območje, ki s prizemeljskim radiodifuznim oddajanjem pokriva območja, na katerih živi največ 10 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije in ima v oddajnem času med 8. in 24. uro dnevno najmanj 20 odstotkov lokalnih vsebin lastne produkcije.

(3) Minimalni čas oddajanja lokalnega televizijskega programa znaša tri (3) ure dnevno in štiri (4) dni v tednu.

(4) Izjemoma lahko pridobi status lokalnega radijskega ali televizijskega programa tudi program, ki ne dosega predpisanega deleža lokalnih vsebin lastne produkcije iz tega člena, če se tak program razširja na demografsko ogroženem ali gospodarsko nerazvitem območju, in če na tem območju ni drugega lokalnega radijskega oziroma televizijskega programa, pod pogojem da izdajatelj izpolnjuje tudi pogoje iz drugega in tretjega odstavka 81. člena.

78. člen

(1) Izdajatelj iz tega člena lahko pridobi status lokalnega radijskega oziroma televizijskega programa, če izpolnjuje tudi naslednje posebne pogoje:

– da je v programu zagotovljeno objektivno in nepristransko obveščanje prebivalcev lokalne skupnosti ter uravnoteženo predstavljanje različnih mnenj in stališč o političnih, kulturnih, verskih, gospodarskih in drugih vprašanih, pomembnih za njihovo življenje in delo;

– da je imenovan programski odbor, v katerem so zastopani interesi lokalne skupnosti s področja gospodarstva, kulture,

izobraževanja in športa ter izdajatelja programa;

- da so programske vsebine pretežno lokalnega značaja in jih sooblikujejo prebivalci lokalne skupnosti;
- da razširjajo programske vsebine iz življenja in dela Slovencev v zamejstvu, pripadnikov italijanske in madžarske skupnosti ter Romov, če so vidne in slišne na območjih, kjer te skupnosti živijo;
- da je v primerjavi z ostalimi radijskimi oziroma televizijskimi programi, ki izpolnjujejo kriterije iz tega člena in oddajajo na istem območju, v dnevnem času tega programa zagotovljen večji delež programskih vsebin lokalnega značaja;
- da izdajatelj, ki zaprosi, da se njegovemu programu dodeli status posebnega pomena, v okviru svoje dejavnosti ne sme izdajati drugih programov. Če izdaja druge programe, morajo za pridobitev statusa izpolnjevati pogoje vsi programi;
- da za status posebnega pomena lokalnih radijskih in televizijskih programov lahko zaprosi izdajatelj, pri katerem imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas s polnim delovnim časom vsaj trije delavci, za regionalne in nepridobitne radijske in televizijske programe pa izdajatelj, pri katerem ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas s polnim delovnim časom vsaj šest delavcev.

(2) Programski odbor iz druge alineje prejšnjega odstavka, ki ima najmanj tri (3) člane, spremlja uresničevanje programske zasnove, seznanja odgovornega urednika s svojimi stališči in predlogi, daje mnenje k programski zasnovi in opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in aktom o ustanovitvi programskega odbora. Akt o ustanovitvi programskega odbora ter njegove spremembe oziroma dopolnitve mora izdajatelj v petnajstih (15) dneh po sprejemu poslati v vednost agenciji.

(3) Odločbo o dodelitvi statusa lokalnega radijskega ali televizijskega programa izda agencija, po predhodnem mnenju pristojnega ministrstva.

(4) agencija lahko v primeru, če lokalni radijski ali televizijski program ne izpolnjuje več predpisanih pogojev iz tega člena, status z odločbo odvzame in o tem obvesti pristojno ministrstvo.

Regionalni radijski in televizijski programi

79. člen

(1) Regionalni radijski ali televizijski program je program, ki je namenjen prebivalcem območja (pokrajine, mesta), na katerem živi več kot deset (10) in ne več kot petdeset (50) odstotkov prebivalcev Republike Slovenije in ki v oddajnem času med 6. in 20. uro obsega najmanj trideset (30) odstotkov regionalnih vsebin lastne produkcije za radijski program in v oddajnem času med 8. in 24. uro najmanj trideset (30) odstotkov za televizijski program.

(2) Regionalni program lahko ustvarja, praviloma pripravlja in oddaja en izdajatelj, ali pa se z namenom razširjanja takšnega programa organizacijsko in programsko povežejo izdajatelji lokalnih radijskih ali televizijskih programov.

(3) Minimalni čas oddajanja regionalnega televizijskega programa znaša pet (5) ur dnevno in se mora predvajati vsakodnevno.

(4) Glede izpolnjevanja pogojev za pridobitev statusa regionalnega radijskega ali televizijskega programa in za izvajanje njegove dejavnosti se smiselno uporabljajo določbe prejšnjega člena.

(5) Odločbo o dodelitvi statusa regionalnega radijskega ali televizijskega programa izda agencija, po predhodnem mnenju pristojnega ministrstva. Agencija lahko v primeru, če regionalni radijski ali televizijski program ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, status z odločbo odvzame in o tem takoj obvesti pristojno ministrstvo.

Študentski radijski in televizijski programi

80. člen

(1) Študentska organizacija je lahko izdajatelj radijskega ali televizijskega programa, ali obeh teh programov, če programske vsebine ustvarjajo in razširjajo večinoma študentje in so pretežno namenjene študentski javnosti, in če uporablja presežek prihodkov nad odhodki samo za izvajanje dejavnosti, za katero je ustanovljena, v skladu z zakonom, ki ureja delovanje in dejavnost samoupravne skupnosti študentov Slovenije, in s svojim temeljnim pravnim aktom.

(2) Programske vsebine študentskega radijskega ali televizijskega programa so informacije vseh vrst in avtorska dela,

katerih namen je obveščanje ter zadovoljevanje izobraževalnih, znanstvenih, strokovnih, umetniških, kulturnih in drugih potreb študentske in širše javnosti.

(3) Status študentskega radijskega ali televizijskega programa v skladu s tem zakonom z odločbo dodeljuje in odvzema agencija ter o tem obvešča pristojno ministrstvo.

Nepridobitni radijski in televizijski programi

81. člen

(1) Za nepridobitni program šteje radijski program, ki v dnevnem oddajnem času obsega najmanj trideset (30) odstotkov lastne produkcije informativnih, umetniških, izobraževalnih in kulturno-zabavnih vsebin, in televizijski program, ki v dnevnem oddajnem času obsega najmanj trideset (30) odstotkov vsebin iz tega odstavka.

(2) Presežek prihodkov nad odhodki oziroma dobiček od dejavnosti iz prejšnjega odstavka sme izdajatelj uporabiti samo za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti, v skladu s svojim temeljnim pravnim aktom.

(3) Plače zaposlenih ter nadomestila za plače članov organov upravljanja in nadzora pri izdajatelju ter druga nadomestila (potni stroški, dnevnice itd.) ne smejo presegati tarif, ki jih veljavni predpisi in kolektivna pogodba zaposlenih v kulturi določajo za javne zavode.

(4) Programi, ki s prizemeljskim radiodifuznim oddajanjem ne dosežejo več kot 30 odstotkov prebivalstva RS, lahko dobijo nepridobiten status, če izpolnjujejo programske zahteve iz 77. člena ter dodatne zahteve iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

(5) Programi, ki že imajo dodeljen status posebnega lokalnega ali regionalnega pomena, lahko dobijo nepridobiten status po uskladitvi z drugim in tretjim odstavkom tega člena.

(6) Izdajatelj, ki zaprosi, da se njegovemu programu dodeli status nepridobitnega programa, ne sme v okviru svoje dejavnosti izdajati pridobitnih programov.

(7) Odločbo o dodelitvi ali odvzemu statusa nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa, po predhodnem mnenju Sveta za radiodifuzijo, izda pristojno ministrstvo.

Programi posebnega pomena

82. člen

(1) Republika Slovenija v skladu s 4. členom tega zakona podpira dejavnost radijskih in televizijskih programov iz 76., 77., 79., 80. in 81. člena tega zakona, ki so posebnega pomena za slovensko kulturo s sredstvi državnega proračuna.

(2) (razveljavljen)

(3) (prenehal veljati)

(4) (črtan)

(5) (črtan)

(6) Pristojno ministrstvo na predlog Sveta za radiodifuzijo sprejme podzakonski akt, v katerem se v skladu s tem zakonom podrobneje določijo postopek in pogoji za pridobitev oziroma odvzem statusa programov posebnega pomena.

4. oddelek

POVEZOVANJE TELEVIZIJSKIH IN RADIJSKIH PROGRAMOV V MREŽE

Programske televizijske in radijske mreže

83. člen

(1) Izdajatelji televizijskih in radijskih programov, ki nimajo statusa programov posebnega pomena iz prejšnjega člena, se lahko programsko povezujejo v širše, regionalne ali nacionalne mreže, z regionalnim ali širšim pokrivanjem območja, pod naslednjimi pogoji:

– da vsak od povezanih izdajateljev oddaja na območju, za katerega mu je bilo izdano radijsko dovoljenje, najmanj dve (2) uri programa lastne produkcije dnevno;

– da skupna lastna produkcija povezanih izdajateljev, ki je izdelana v slovenskem jeziku, in v katero se ne všteva program iz prejšnje alineje, dnevno obsega najmanj petindvajset (25) odstotkov programskih vsebin, ki se oddajajo prek mreže;

– da vsak od povezanih izdajateljev pridobi predhodno soglasje agencije, če bi se zaradi povezovanja v mrežo bistveno spremenila njegova programska zasnova;

– da povezani izdajatelji oblikujejo skupno programsko zasnovo in pisni pravni akt o načinu njenega izvajanja, ter oba dokumenta pošljejo pristojnemu ministrstvu zaradi vpisa v razvid, v skladu z določbami 12. člena tega zakona;

– da povezani izdajatelji s posebnim aktom imenujejo odgovornega urednika skupnega programa, ki odgovarja za razširjanje programskih vsebin v skladu s tem zakonom, in akt o imenovanju pošljejo pristojnemu ministrstvu v petnajstih (15) dneh pred začetkom delovanja mreže.

(2) Nacionalna programska mreža po tem zakonu je televizijski ali radijski program iz tega člena, ki dosega več kot petdeset (50) odstotkov prebivalcev Republike Slovenije.

(3) Regionalna ali nacionalna mreža iz tega člena se glede programskih zahtev in omejitev iz 5. oddelka tega poglavja obravnava kot enoten televizijski ali radijski program, razen če določbe tega člena določajo drugače.

5. oddelek

PROGRAMSKE ZAHTEVE IN OMEJITVE

1. pododdelek

TEMELJNO

Zaščita otrok in mladoletnikov

84. člen

(1) Televizijski programi ne smejo predvajati pornografije in pretiranega nasilja, če bi lahko predvajanje resno škodovalo duševnemu, moralnemu ali telesnemu razvoju otrok in mladoletnikov.

(2) Predvajanje vsebin iz prejšnjega odstavka, ki utegne škodovati otrokom in mladoletnikom, je dopustno le pod pogojem, da je s tehničnimi sredstvi oziroma z zaščito omejeno tako, da otroci in mladoletniki do takšnih vsebin nimajo dostopa.

(3) Televizijski programi lahko predvajajo informativne in izobraževalne oddaje ter umetniška avdiovizualna dela, ki vključujejo prizore nasilja ali seksualnosti ob upoštevanju estetskih in etičnih meril, ki jih sami vnaprej določijo. Televizijski prizori, ki vključujejo nasilje ali seksualnost se lahko izjemoma predvajajo tudi v drugih oddajah, pod pogojem, da ne gre za vsebine, ki bi kršile estetska in etična merila iz prvega stavka. Pred začetkom predvajanja oddaj in del iz prvega stavka oziroma prizorov iz drugega stavka tega odstavka mora biti objavljeno akustično in vizualno opozorilo, da niso primerne za otroke in mladoletnike do 15. leta starosti, med njihovim predvajanjem pa morajo biti označene z ustreznim vizualnim simbolom.

(4) Estetska in etična merila za prikazovanje oddaj, del in prizorov ter merila za objavo opozoril iz prejšnjega odstavka določijo izdajatelji televizijskih programov s svojimi internimi pravili (etičnimi kodeksi), ki morajo biti ves čas javno dostopna. Pravila morajo opredeliti tudi pritožbene možnosti za gledalce, ki imajo pripombe glede izvajanja meril iz prejšnjega odstavka. Izdajatelji televizijskih programov morajo kopijo internih pravil poslati pristojnemu ministrstvu in Svetu za

radiodifuzijo v 15 dneh od njihovega sprejetja in jih v enakem roku obvestiti o vsaki njihovi spremembi.

(5) Izdajatelji televizijskih programov morajo vsako leto posredovati pristojnemu ministrstvu in Svetu za radiodifuzijo poročilo o izvajanju internih pravil iz prejšnjega odstavka, ki mora vsebovati tudi podatke o prejetih pritožbah gledalcev in njihovi obravnavi, najkasneje do konca februarja za preteklo leto.

(6) Pristojni minister s podzakonskim predpisom določi vizualni simbol ter akustično in vizualno opozorilo iz tretjega odstavka tega člena in način njegovega objavljanja ter predpiše načrt za njegovo promocijo.

(7) Ob upoštevanju prvega odstavka in meril iz tretjega in četrtega odstavka lahko televizijski programi predvajajo tudi programske vsebine, v katerih prevladujejo prizori nasilja ali seksualnosti, v terminu med 24. in 5. uro.

(8) Pornografske vsebine v tiskanih publikacijah ter na oglasnih površinah so lahko ponujene le tako, da jih otroci in mladoletniki ne morejo videti in kupiti. Dostop do pornografskih vsebin v elektronskih publikacijah mora biti s tehničnimi sredstvi oziroma z zaščito omejen tako, da otroci in mladoletniki do njih ne morejo dostopati.

(9) Izvajanje prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega in sedmega odstavka ter podzakonskega predpisa iz šestega odstavka tega člena spremljata pristojno ministrstvo in Svet za radiodifuzijo. Letno poročilo Sveta za radiodifuzijo Državnemu zboru mora vsebovati tudi oceno izvajanja določb prvega do sedmega odstavka tega člena.

(10) Inšpekcijski nadzor nad spoštovanjem določb osmega odstavka tega člena v časopisih in revijah ter elektronskih publikacijah, ki so mediji v skladu s prvim odstavkom 2. člena zakona, izvaja inšpektorat pristojnega ministrstva, Tržni inšpektorat Republike Slovenije pa v tiskanih in elektronskih publikacijah, ki niso mediji v skladu s tretjim odstavkom 2. člena zakona.

2. pododdelek

PROGRAMSKI DELEŽI

Delež lastne produkcije

85. člen

(1) Delež lastne produkcije, mora obsegati najmanj dvajset (20) odstotkov dnevnega oddajnega časa vsakega televizijskega programa, od tega najmanj šestdeset (60) minut med 18. in 22. uro, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(2) Ponovitev radijske ali televizijske oddaje mora biti jasno označena. V delež iz prejšnjega odstavka se lahko všteva samo še prva ponovitev oddaje, razen ponovitev televizijskih pogovornih programov.

(3) Najmanj trideset (30) odstotkov dnevnega oddajnega časa vsakega radijskega programa morajo obsegati vsebine lastne produkcije, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

Delež slovenske glasbe v radijskih in televizijskih programih

86. člen

(1) Najmanj 20 odstotkov vse dnevno predvajane glasbe vsakega radijskega in televizijskega programa mora biti slovenska glasba oziroma glasbena produkcija slovenskih ustvarjalcev in poustvarjalcev.

(2) Delež vse dnevno predvajane glasbe iz prejšnjega odstavka znaša najmanj 40 odstotkov, ko gre za vsak posamezni program Radiotelevizije Slovenija. Delež vse dnevno predvajane glasbe znaša najmanj 25 odstotkov, ko gre za radijske in televizijske programe posebnega pomena.

(3) Določbe tega člena ne veljajo za radijske in televizijske programe, ki so namenjeni madžarski in italijanski narodni skupnosti.

Delež slovenskih avdiovizualnih del

87. člen

(1) Izdajatelj vsakega televizijskega programa si mora prizadevati za to, da slovenska avdiovizualna dela obsegajo pomemben delež letnega oddajnega časa.

(2) Slovenska avdiovizualna dela morajo v vsakem televizijskem programu izdajatelja obsegati najmanj dva (2) odstotka letnega oddajnega časa. Izdajatelj mora vsako leto povečevati delež teh del v primerjavi z njegovim obsegom v letnem oddajnem času v prejšnjem letu, dokler ta delež ne obsega najmanj pet (5) odstotkov letnega oddajnega časa, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(3) V letni oddajni čas iz tega člena niso vključeni oglasi in TV-prodaja.

88. člen

Delež programskih vsebin lastne produkcije iz 85. člena tega zakona, razen vsebin, določenih v tretjem odstavku 89. člena tega zakona, in delež slovenskih avdiovizualnih del iz prejšnjega člena, se všteta v delež evropskih avdiovizualnih del, če te vsebine ustrezajo pogojem, določenim v 69., 70., 71. in 72. členu tega zakona.

Delež evropskih avdiovizualnih del

89. člen

(1) Izdajatelj televizijskega programa si mora prizadevati za to, da bodo evropska avdiovizualna dela obsegala večinski delež njegovega letnega oddajnega časa.

(2) Izdajatelj, ki ne dosega obsega deleža evropskih avdiovizualnih del iz prejšnjega odstavka, mora vsako leto povečevati delež teh del v primerjavi z njegovim obsegom v letnem oddajnem času v prejšnjem letu, pri čemer je minimalni izhodiščni delež dvajset (20) odstotkov letnega oddajnega časa, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(3) V letni oddajni čas iz tega člena se ne všteta čas, namenjen poročilom, športnim dogodkom, igram, oglaševanju, teletekstu in TV-prodaji.

(4) Določbe tega člena ne veljajo za izdajatelje televizijskih programov iz 77. člena tega zakona oziroma za izdajatelje, katerih program je namenjen lokalnemu občinstvu in ni vključen v nacionalno programsko mrežo.

(5) Določba drugega odstavka tega člena ne velja za Radiotelevizijo Slovenija.

Delež evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov

90. člen

(1) Izdajatelj televizijskega programa si mora prizadevati za to, da bo delež evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov v programih obsegal najmanj deset (10) odstotkov letnega oddajnega časa.

(2) Izdajatelj, ki ne dosega obsega deleža evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov iz prejšnjega odstavka, mora vsako leto povečevati delež teh del v primerjavi z njegovim obsegom v letnem oddajnem času v prejšnjem letu, dokler ta delež ne obsega najmanj deset (10) odstotkov letnega oddajnega časa, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(3) Vsaj polovica del iz tega člena mora biti izdelana v zadnjih petih (5) letih.

(4) V letni oddajni čas iz tega člena niso vključena poročila, športni dogodki, igre, oglaševanje, teletekst in TV-prodaja.

(5) Določba drugega odstavka tega člena ne velja za Radiotelevizijo Slovenija.

(6) Določbe tega člena ne veljajo za izdajatelje televizijskih programov iz 77. člena tega zakona oziroma za izdajatelje, katerih program je namenjen lokalnemu občinstvu in ni vključen v nacionalno programsko mrežo.

Letna poročila o doseženih deležih

91. člen

(1) Izdajatelj televizijskega programa mora vsako leto do konca meseca februarja posredovati pristojnemu ministrstvu in agenciji razčlenjene podatke o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času za preteklo leto. Znotraj tega deleža morajo biti posebej prikazani podatki o deležih lastne produkcije, slovenskih avdiovizualnih del ter avdiovizualnih del neodvisnih producentov in podatki o deležu novih avdiovizualnih del iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Izdajatelj, ki v letnem oddajnem času ne doseže večinskega deleža evropskih avdiovizualnih del iz 89. člena tega zakona in deleža avdiovizualnih del neodvisnih producentov iz 90. člena tega zakona, mora v roku iz prejšnjega odstavka pristojnemu ministrstvu in agenciji poročati o objektivnih razlogih, zaradi katerih ni mogel izpolniti svojih zakonskih obveznosti. Pristojno ministrstvo v soglasju z agencijo izda mnenje o utemeljenosti izdajateljevih razlogov in sproži druge ustrezne ukrepe.

(3) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za izdajatelje televizijskih programov iz 77. člena tega zakona oziroma za izdajatelje, katerih program je namenjen lokalnemu občinstvu in ni vključen v nacionalno programsko mrežo.

Posebne programske zahteve do Radiotelevizije Slovenija

92. člen

(1) Evropska avdiovizualna dela morajo obsegati večinski delež v letnem oddajnem času televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija.

(2) Slovenska avdiovizualna dela morajo na 1. in 2. televizijskem programu Radiotelevizije Slovenija skupaj obsegati najmanj 25 odstotkov letnega oddajnega časa, pri čemer morajo eno četrtino tega deleža ustvariti neodvisni producenti.

(3) Avdiovizualna dela neodvisnih producentov morajo obsegati najmanj deset odstotkov letnega oddajnega časa televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija, k čemur se vštevata tudi tisti delež slovenskih avdiovizualnih del iz prejšnjega odstavka, ki ga ustvarijo neodvisni producenti.

(4) V letni oddajni čas iz tega člena se ne vštevajo oglasi, poročila, športni dogodki, igre, teletekst in TV prodaja.

(5) Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo za posebni nacionalni televizijski program, določbi drugega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo za televizijske programe, ki so namenjeni italijanski in madžarski narodni skupnosti.

3. pododdelek

RADIJSKO IN TELEVIZIJSKO OGLAŠEVANJE

Omejitve oglaševanja

93. člen

(1) Oglasi na televizijskih programih morajo biti načeloma objavljeni v posebnih programskih sklopih oziroma blokih, tako da so optično in zvočno jasno ločeni od drugih programskih vsebin.

(2) Oglasi se prek televizijskega programa ne smejo predvajati:

– med trajanjem posameznih programskih enot oziroma oddaj, razen če so predvajani na takšen način, da ne trpi vsebinska celovitost oddaje, pri čemer se upoštevajo njena narava in dolžina ter v ta namen predvideni premori v njenem poteku;

– na način, s katerim bi bile kršene pravice imetnikov avtorske in sorodnih pravic.

(3) Pri oddajanju programske enote oziroma oddaje, ki je sestavljena iz medsebojno ločenih samostojnih delov (npr. športni dogodki), lahko televizijski program predvaja oglase le med koncem prejšnjega samostojnega dela in začetkom naslednjega oziroma med prekinitvami in odmori.

(4) Oglaševanje ni dovoljeno med televizijskim ali radijskim predvajanjem državne proslave in verskega obreda.

(5) Oddajanje avdiovizualnih del, kot so celovečerni filmi ter televizijski filmi in kulturno-umetniška avdiovizualna dela (razen serijskih filmov, nadaljevank, nanizank in razvedrilnih oddaj), ki trajajo več kot 45 minut, se lahko prekine z oglasi le enkrat v okviru 45 minut. Dodatna prekinitvev je dovoljena le v primeru, če je posamezno delo iz tega člena najmanj 20 minut daljše od dveh ali več 45 minutnih intervalov.

(6) Televizijske oddaje, ki niso zajete v tretjem, četrtem ali petem odstavku tega člena, se lahko prekinejo z oglaševanjem tako, da med dvema premoroma za oglaševanje preteče najmanj 20 minut.

(7) Radijske in televizijske informativne in dokumentarne oddaje, oddaje z versko vsebino in otroške oddaje, ki so krajše od 30 minut, se ne smejo prekinjati z oglasi. Če so daljše od 30 minut, veljajo za te oddaje določbe o časovnih intervalih prekinitvev iz prejšnjega odstavka.

(8) Določbe petega odstavka tega člena ne veljajo za programe Radiotelevizije Slovenija ter za lokalne, regionalne, študentske in nepridobitne televizijske programe.

Omejitve oglaševanja za posebne radijske in televizijske programe

94. člen

(1) Radiotelevizija Slovenija ne sme prekinjati radijskih in televizijskih programskih enot, kot so na primer radijske igre in druge oblike režiranih radijskih oddaj, radiofonski eseji, celovečerni filmi ter televizijski filmi (razen serijskih filmov, nanizank in razvedrilnih oddaj), in oddaj, ki imajo kulturni, umetniški, znanstveni ali izobraževalni značaj, s predvajanjem oglaševalskih vsebin, in sicer ne glede na dolžino trajanja posamezne programske enote iz tega člena.

(2) Na tretjem programu Radia Slovenija ne smejo biti predvajane oglaševalske vsebine.

(3) Za lokalne, regionalne, študentske in nepridobitne televizijske in radijske programe se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka tega člena.

Druge oglaševalske vsebine

95. člen

(1) TV-prodaja po tem zakonu so oglaševalske vsebine, ki v zameno za plačilo ponujajo javnosti možnost neposrednega nakupa ali najema posameznih proizvodov, nepremičnin, opravljanje storitev, oziroma prenos pravic ali obveznosti.

(2) TV-prodaja mora spoštovati merila iz 49. člena tega zakona in ob tem ne sme ponujati mladoletnikom možnosti sklepanja pogodb za nakup ali najem blaga ali storitev.

(3) Določbe 47., 48., 50., 51. in 93. člena tega zakona veljajo tudi za TV-prodajo.

(4) Določbe tega zakona, ki urejajo TV-prodajo, se smiselno uporabljajo tudi za radijsko prodajo, za prodajna TV okna in za informativno propagandne oddaje, razen če je z zakonom določeno drugače.

(5) Prodajno TV okno je širši programski sklop TV-prodaje, ki brez prekinitve traja najmanj petnajst (15) minut, in ga oddaja izdajatelj na televizijskem programu, ki ni v celoti specializiran za TV-prodajo.

(6) Informativno oglaševanje je odplačno predvajanje radijskih programskih vsebin, ki prek obveščanja oziroma seznanjanja javnosti o splošno zanimivih temah posredno oglašujejo določeno podjetje, storitve ali izdelke. Za informativno

oglaševanje v radijskih programih veljajo le določbe o omejitvah oglaševanja v dnevnem oddajnem času, ne pa tudi omejitve oglaševanja na uro.

(7) Informativno oglaševanje mora biti kot takšno posebej označeno z akustičnimi znaki.

(8) Izdajatelji radijskih in televizijski programov ne smejo, kot pogodbeni partnerji naročnika oglaševalskih vsebin iz tega člena, delovati tudi kot njegovi zastopniki pri naročanju blaga in storitev.

Specializirani televizijski programi

96. člen

(1) Glede televizijskih programov, specializiranih za TV-prodajo ali za samooglaševanje, se smiselno uporabljajo določbe 1., 2., 3., 7., 8., 9. in 10. oddelka prvega poglavja tega zakona, določbe prvega in tretjega pododdelka 5. oddelka in določbe 7. in 8. oddelka drugega poglavja, ter določbe tretjega in petega poglavja tega zakona.

(2) V televizijskih programih, specializiranih za TV prodajo, skupni obseg oglasov in drugih oblik oglaševanja (z izjemo prodajnih TV – oken) ne sme presegati dvajset (20) odstotkov dnevnega oddajnega časa. Skupni obseg oglasov, v katerega niso vključena TV-prodaja in druga plačana obvestila, ne sme preseči petnajst (15) odstotkov dnevnega oddajnega časa.

(3) V televizijskih programih, specializiranih za samooglaševanje, skupni obseg TV-prodaje, oglasov in drugih oblik oglaševanja (z izjemo prodajnih TV – oken) ne sme presegati dvajset (20) odstotkov dnevnega oddajnega časa. Skupni obseg oglasov, v katerega niso vključena TV-prodaja in druga plačana obvestila, ne sme preseči petnajst (15) odstotkov dnevnega oddajnega časa. V okviru cele ure lahko ti programi predvajajo največ dvajset (20) odstotkov oglasov in TV-prodaje.

Omejitve obsega oglaševanja

97. člen

(1) Skupni obseg oglasov, TV-prodaje oziroma radijske prodaje in drugih plačanih obvestil v radijskem ali televizijskem programu ne sme presegati dvajset (20) odstotkov dnevnega oddajnega časa in ne dvajset (20) odstotkov v celi uri, razen kadar ta zakon določa drugače.

(2) Skupni obseg oglasov, v katerem niso vključena TV prodaja in druga plačana obvestila, v televizijskem programu ne sme presegati petnajst (15) odstotkov dnevnega oddajnega časa, razen kadar ta zakon določa drugače.

(3) Dnevni oddajni čas iz prejšnjih odstavkov ne vključuje prodajnih TV oken.

(4) Največje dovoljeno število prodajnih TV oken na dan je osem (8). Njihovo skupno trajanje ne sme presegati treh (3) ur na dan. Biti morajo jasno označena kot prodajna TV okna, z optičnimi in akustičnimi znaki.

(5) Omejitve iz tega člena se ne nanašajo na vsebine, določene v drugem odstavku 46. člena tega zakona.

(6) Določbe tega člena, razen določb prejšnjega odstavka, ne veljajo za programe Radiotelevizije Slovenije ter za lokalne, regionalne, študentske in nepridobitne radijske in televizijske programe.

Omejitve obsega oglaševanja za posebne radijske in televizijske programe

98. člen

(1) Skupni obseg oglasov in drugih plačanih obvestil, objavljenih prek programov Radiotelevizije Slovenija, ne sme presegati petnajst (15) odstotkov dnevnega oddajnega časa.

(2) Skupni obseg oglasov, objavljenih v programih Radiotelevizije Slovenija, ne sme presegati deset (10) odstotkov

dnevnega oddajnega časa.

(3) Delež oglasov in drugih plačanih obvestil v programih Radiotelevizije Slovenija v okviru cele ure ne sme preseči dvanajst (12) minut, v času med 18. in 23. uro pa v okviru cele ure ne sme preseči devet (9) minut.

(4) (prenehal veljati)

(5) Obseg oglasov in drugih plačanih obvestil v lokalnih, regionalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programih ne sme presegati petnajst (15) odstotkov dnevnega oddajnega časa in ne dvanajst (12) minut na uro.

(6) Radijska in TV-prodaja v radijskih in televizijskih programih iz prejšnjega odstavka ni dovoljena.

(7) Plačana video obvestila v lokalnih, regionalnih, študentskih in nepridobitnih televizijskih programih ter v televizijskih programih, ki pokrivajo največ petdeset (50) odstotkov prebivalstva Republike Slovenije, in ki so vidni ali slišni izključno znotraj njenih meja, se ne všttevajo v delež oglasov po tem zakonu, če njihovo skupno trajanje dnevno ne presega dnevnega trajanja drugih oddaj, v katerega se ne všttevajo oglasi.

Posebna omejitev za novinarje in voditelje poročil

99. člen

(1) Novinarji in voditelji televizijskih poročil ne smejo nastopati v oglaševanju.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka velja tudi za novinarje in voditelje poročil radijskih programov RTV Slovenija.

6. oddelek

SVET ZA RADIODIFUZIJO

Svet za radiodifuzijo

100. člen

(1) Svet za radiodifuzijo je neodvisno strokovno telo, ki:

– daje agenciji pobude za izvajanje strokovnega nadzorstva nad izvajanjem programskih zahtev in omejitev iz tega zakona;

– daje agenciji obrazložen predlog izbire ponudnikov na javnih razpisih za dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije;

– daje agenciji predhodno mnenje o izdaji, prenosu in razveljavitvi odločbe o dovoljenju za izvajanje radijske in televizijske dejavnosti;

– daje agenciji predhodno mnenje o dodelitvi oziroma odvzemu statusa lokalnega, regionalnega in študentskega radijskega ali televizijskega programa;

– daje pristojnemu ministrstvu predhodno mnenje o dodelitvi ali odvzemu statusa nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa;

– daje pristojnemu ministrstvu predhodno mnenje o omejevanju koncentracije;

– ocenjuje stanje radijskih in televizijskih programov;

– predlaga pristojnemu ministru podrobnejša merila za opredelitev lokalnih in regionalnih vsebin, postopek in pogoje za pridobitev statusa programov posebnega pomena ter merila za vsebine lastne produkcije in druge vsebine radijskih in televizijskih programov iz tega zakona;

– daje soglasje k predpisu, s katerim se določita postopek izdaje, podaljšanja, prenosa, spremembe, preklica, razveljavitve in prenehanja odločbe o izdaji dovoljenja za radijsko in televizijsko dejavnost ter njena vsebina;

– predlaga način in merila za oblikovanje seznama dogodkov, pomembnih za javnost Republike Slovenije, in postopek obveznih posvetovanj med zainteresiranimi stranmi, ter oblikuje predlog agencije za vsebino tega seznama;

– daje soglasje agenciji k strategiji razvoja radijskih in televizijskih programov v Republiki Sloveniji;

– za Državni zbor pripravlja letna poročila oziroma ocene stanja na področju radiodifuzije in predloge za izboljšanje stanja;

– opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom, aktom o ustanovitvi in zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

(2) Svet za radiodifuzijo sestavlja sedem članov, ki jih na podlagi javnega poziva imenuje Državni zbor. Na javni poziv se lahko javijo kandidati s področja prava, telekomunikacij in informatike, avdiovizualne kulture, ekonomije, novinarstva in komunikologije.

(3) Svet za radiodifuzijo ima predsednika, ki ga imenujejo člani sveta izmed sebe.

(4) Mandat predsednika in članov je pet (5) let. Po izteku mandata so lahko ponovno imenovani.

(5) Natančnejšo organizacijo in način delovanja Sveta za radiodifuzijo v skladu s tem zakonom določi državni zbor v aktu o ustanovitvi.

101. člen

Člani Sveta za radiodifuzijo ne morejo biti:

– funkcionarji, poslanci in delavci, zaposleni v državnih organih;

– člani vodstev političnih strank;

– delavci, ki so redno zaposleni pri izdajatelju radijskega ali televizijskega programa, ali v oglaševalski organizaciji;

– osebe, ki imajo kot zunanji sodelavci sklenjeno pogodbeno razmerje z izdajateljem radijskega ali televizijskega programa, ali z oglaševalsko organizacijo;

– osebe, ki imajo v lasti več kot en (1) odstotek kapitala ali upravljalških oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega ali televizijskega programa, ali v oglaševalski organizaciji.

102. člen

(1) Član sveta je lahko predčasno razrešen:

– če to sam zahteva;

– če je obsojen na kaznivo dejanje s kaznijo odvzema prostosti;

– zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje svoje funkcije;

– če ne izpolnjuje več pogojev za člana sveta;

– če ne ravna v skladu z zakonom;

– če se neopravičeno ne udeležuje sej sveta.

(2) Član sveta je predčasno razrešen, ko Državni zbor ugotovi nastop enega od razlogov iz prejšnjega odstavka in na tej podlagi odloči o predčasni razrešitvi. Pobudo za predčasno razrešitev na podlagi druge do vključno šeste alineje prejšnjega odstavka lahko da državnemu zboru agencija ali neposredno Svet za radiodifuzijo.

103. člen

(1) Sredstva za delo Sveta za radiodifuzijo zagotovi agencija. S sredstvi po nalogu Sveta za radiodifuzijo upravlja

agencija.

(2) Člani sveta imajo pravico do povračila stroškov in do nagrade za svoje delo, v skladu z aktom o ustanovitvi.

(3) Tehnično, strokovno, finančno in administrativno podporo za delovanje Sveta za radiodifuzijo zagotovi in izvaja agencija.

7. oddelek

IZVAJANJE RADIJSKE IN TELEVIZIJSKE DEJAVNOSTI

Pogoji in merila za izbiro med zainteresiranimi ponudniki programov za pridobitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije

104. člen

(1) Postopek javnega razpisa vodi in opravi izbiro agencija na podlagi obrazloženega predloga Sveta za radiodifuzijo in v skladu z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

(2) V postopku izbire med zainteresiranimi ponudniki se upošteva zlasti učinkovitost uporabe frekvenc ter naslednja merila glede izvajanja radijske oziroma televizijske dejavnosti:

- obseg lastne produkcije oziroma produkcije slovenskih avdiovizualnih del iz 68. člena tega zakona;
- politično nevtralnost programa;
- žanrsko in tematsko raznovrstnost programske ponudbe;
- stopnjo razvitosti radiodifuzije na določenem območju;
- doseženo stopnjo pokritosti razpisanega območja z istim programom;
- mnenje pristojnega organa lokalne skupnosti o utemeljenosti pokrivanja območja z novim programom;
- zagotovilo, da lokalna skupnost podpira lokalni oziroma regionalni radijski ali televizijski program;
- ekonomsko stanje prosilca, tehnično in kadrovsko usposobljenost za oddajanje radijskega ali televizijskega programa;
- število potencialnih uporabnikov (poslušalcev ali gledalcev);
- dosedanje izkušnje ponudnika na področju radiodifuzije;
- trajanje (obseg) programa.

(3) Nacionalni radijski ali televizijski program ima pri izbiri prednost pred drugimi ponudniki na tistih območjih, ki jih ne pokriva, ali jih ne pokriva na dovolj kvalitetni tehnični ravni.

(4) Pri izbiri se prednostno upošteva poseben pomen radijskih in televizijskih programov iz 76., 77., 79., 80. in 81. člena tega zakona.

(5) Kadar gre za enake ali podobne programske ponudbe, ima pri izbiri izdajatelja programa, ki bi pokrival manjše območje (ene ali več lokalnih skupnosti oziroma regije), prednost ponudnik s sedežem na območju, kateremu je program namenjen.

(6) Agencija sme med izbiranjem zahtevati od ponudnikov pojasnila, vendar pri tem ne sme zahtevati, dovoliti ali ponuditi možnosti kakršne koli spremembe vsebine ponudbe.

Pogoji in merila za izbiro med zainteresiranimi ponudniki programov za pridobitev pravice razširjanja programov na razpisanem območju v digitalni radiodifuzni tehniki

104.a člen

(1) Postopek javnega razpisa za ponudnike programov vodi in opravi izbira agencija ob smiselni uporabi zakona, ki ureja elektronske komunikacije, in na podlagi obrazloženega predloga Sveta za radiodifuzijo.

(2) Agencija v soglasju s Svetom za radiodifuzijo v razpisni dokumentaciji za javni razpis določi pogoje in merila za izbiro ponudnikov za razširjanje radijskih in televizijskih programov na razpisanem območju.

(3) V postopku izbire med zainteresiranimi ponudniki programa na javnem razpisu se upoštevajo zlasti:

- žanrska in tematska ustreznost programske ponudbe;
- obseg lastne produkcije;
- za televizijske programe količina produkcije slovenskih avdiovizualnih del iz 68. člena tega zakona;
- za radijske programe obseg slovenske glasbe iz 67. člena tega zakona;
- trajanje (obseg) programa;
- uravnoteženo poročanje v dnevnoinformativnih programih.

(4) Pri izbiri programa imajo prednost:

- programi, ki se na razpisanem območju že razširjajo po radijskih frekvencah za analogno radiodifuzijo;
- prostodostopni (nekodirani) programi.

(5) Agencija o ponudbah odloči z izdajo odločbe, s katero odloči o izbiri ponudnikov in izbranim ponudnikom podeli pravico razširjanja na razpisanem območju v digitalni radiodifuzni tehniki.

(6) Odločba iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi:

- podatke o izbranih izdajateljih;
- podatke o vrsti dejavnosti (radijska ali televizijska);
- imena programov;
- območje pokrivanja.

Dovoljenje za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti

105. člen

(1) Dovoljenje za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) izda agencija izdajatelju radijskega oziroma televizijskega programa po postopku in pod pogoji iz tega zakona.

(2) Vložnik vloge za pridobitev dovoljenja mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- registrirana radijska oziroma televizijska dejavnost;
- odločba pristojnega ministrstva o vpisu radijskega oziroma televizijskega programa v razvid medijev.

(3) Vloga za pridobitev dovoljenja mora vsebovati:

- podatke o vrsti dejavnosti (radijska ali televizijska);
- ime programa;
- programske zahteve, ki jih bo izdajatelj upošteval pri razširjanju programa.

(4) Agencija s svojim aktom predpiše, katere programske zahteve mora izdajatelj določiti v svoji vlogi in pogoje, pod katerimi jih lahko spreminja.

(5) Izdajatelj radijskega ali televizijskega programa, ki je dobil dovoljenje, lahko za razširjanje svojega radijskega ali televizijskega programa do uporabe radijskih frekvenc za razširjanje radijskih in televizijskih programov v

analogni tehniki oziroma pravico do razširjanja radijskih in televizijskih programov na razpisanem območju v digitalni tehniki v skladu s tem zakonom in z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

(6) Med trajanjem začasnega preklica dovoljenja imetnik dovoljenja nima pravice izvajati dejavnosti iz tega dovoljenja.

(7) Z razveljavitvijo dovoljenja prenehajo veljati vse odločbe, s katerimi je bila izdajatelju podeljena pravica do uporabe radijskih frekvenc za razširjanje radijskih in televizijskih programov v analogni tehniki oziroma pravica do razširjanja radijskih in televizijskih programov na razpisanem območju v digitalni tehniki.

106. člen

(1) Odločba o dovoljenju iz prejšnjega člena tega zakona ima naslednje obvezne sestavine:

- podatke o izdajatelju programa;
- podatke o vrsti dejavnosti, za katero je dovoljenje izdano (radijska ali televizijska);
- ime programa;
- programske zahteve, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju programa.

(2) Dovoljenje se izda za nedoločen čas.

(3) Agencija natančne podatke o izdaji, spremembi, prenosu, začasnem preklicu in razveljavitvi dovoljenja v osmih dneh sporoči pristojnemu ministrstvu.

(4) Postopek za izdajo, spremembo, prenos, začasen preklic ali razveljavev odločbe o dovoljenju ter podrobnejše določbe o vsebini dovoljenja v skladu s tem zakonom določi agencija.

(5) Imetnik odločbe o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti lahko svoje pravice iz dovoljenja prenese na drugo pravno ali fizično osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje za pridobitev dovoljenja le ob pogoju, da ob tem ne poseže v programske zahteve iz dovoljenja.

(6) Dovoljenje preneha veljati na podlagi samega zakona:

- če je prenehal obstajati njegov imetnik;
- če je bil program, za katerega je bilo dovoljenje izdano, izbrisan iz razvida medijev pri pristojnem ministrstvu.

(7) V primerih iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka izda agencija ugotovitevno odločbo.

Plačilo za razširjanje programskih vsebin

107. člen

(razveljavljen)

8. oddelek

NADZOR

Upravni in inšpekcijski nadzor nad izvajanjem zakona

108. člen

Upravni in inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona izvaja ministrstvo, pristojno za kulturo.

Nadzor nad izvajanjem programskih zahtev in omejitev

109. člen

(1) Strokovno nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona izvaja agencija.

(2) V okviru strokovnega nadzorstva agencija:

– nadzoruje izvajanje programskih zahtev in omejitev, ki po tem zakonu veljajo za radijske in televizijske programe (5. oddelek drugega poglavja);

– nadzoruje izvajanje zakonskih določb o radijskih in televizijskih programih posebnega pomena (3. oddelek drugega poglavja);

– nadzira izvajanje programskih zahtev, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju svojega programa (tretja in četrta alinea prvega odstavka 106. člena);

– predlaga pristojnemu ministrstvu strategijo razvoja radijskih in televizijskih programov v Republiki Sloveniji.

(3) Agencija:

– pisno opozori izdajatelja in odredi, da se kršitve, ki jih ugotovi, odpravijo v roku, ki ga določi in ne sme biti krajši od enega meseca in ne daljši od šestih mesecev, kadar ugotovi, da izdajatelj radijskega ali televizijskega programa krši določbe tega zakona ali podzakonskih aktov, sprejetih na njegovi podlagi, ali ratificirano mednarodno pogodbo, oziroma ne izpolnjuje programskih zahtev iz dovoljenja za izvajanje dejavnosti. Rok se lahko podaljša za največ tri mesece;

– začasno prekliče dovoljenje za izvajanje dejavnosti največ za tri mesece, če ugotovi, da po poteku roka iz prejšnje alinee ugotovljene kršitve niso bile odpravljene;

– razveljavi dovoljenje za izvajanje dejavnosti, če ugotovi, da izdajatelj kljub začasnemu preklicu iz prejšnje alinee svoje dejavnosti najpozneje v 30 dneh po začetku ponovnega oddajanja ne uskladi z zahtevami agencije.

(4) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka pritožba ni dovoljena. Možen je upravni spor.

(5) Če agencija pri opravljanju strokovnega nadzora ugotovi kršitev, je dolžna podati predlog za uvedbo postopka o prekršku v primeru suma storitve prekrška po tem zakonu.

(6) Če agencija ugotovi, da se razširja na območje Republike Slovenije iz tujine program v nasprotju s tem zakonom in z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, o tem nemudoma obvesti pristojno ministrstvo.

(7) Agencija s splošnim aktom določi metodologijo strokovnega nadzorstva, s katero podrobneje določi način ugotavljanja izpolnjevanja programskih zahtev in omejitev iz 5. in 3. oddelka drugega poglavja ter tretje in četrte alinee prvega odstavka 106. člena tega zakona.

(8) Izdajatelji radijskih ali televizijskih programov morajo najmanj 30 dni hraniti posnetke vsakega posameznega dneva programa z vsemi objavljenimi programskimi in neprogramskimi vsebinami, kakor so bile zaporedno predvajane v 24 urah. V primeru tehnične okvare, ki je povzročila prekinitev snemanja, je izdajatelj o tem dolžan nemudoma obvestiti agencijo.

(9) Izdajatelji morajo za strokovno nadzorstvo kopije posnetkov iz prejšnjega odstavka izročiti agenciji najpozneje v osmih dneh od prejema njene pisne zahteve.

(10) Z aktom iz sedmega odstavka tega člena agencija določi tudi tehnične značilnosti in opremo posnetkov.

9. oddelek

FINANCIRANJE AVDIOVIZUALNE PRODUKCIJE NA PODROČJU MEDIJEV

Proračunska sredstva

110. člen

(1) Na podlagi tega zakona Republika Slovenija pri pristojnem ministrstvu zagotavlja proračunska sredstva za razvoj avdiovizualne produkcije na področju medijev.

(2) Republika Slovenija v okviru proračunskih sredstev za avdiovizualno produkcijo na področju medijev zagotavlja sredstva za slovenske avdiovizualne projekte, ki prispevajo k razvoju avdiovizualne produkcije na področju medijev in so namenjene televizijskem predvajanju.

(3) Vlada določi način, postopek, pogoje in merila za izvedbo rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje projektov iz proračunskih sredstev za avdiovizualno produkcijo na področju medijev, v skladu s tem zakonom in z zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo.

10. oddelek

UPRAVLJANJE S TEHNIČNO INFRASTRUKTURO

Operaterji

111. člen

(1) Operater po tem zakonu je fizična ali pravna oseba, ki prenaša in oddaja radiodifuzne programe po prizemeljskih omrežjih, ali prek satelitov, prek kabelsko distribucijskih ali kabelsko komunikacijskih sistemov, ali na kakšen drug način, in tako tehnično omogoča izdajateljem medijev razširjanje programskih vsebin do zainteresirane javnosti.

(2) Operater opravlja storitve na podlagi obvestila iz 5. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04 in 86/04) in vpisa operaterja v uradno evidenco skladno s petim odstavkom 5. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/04 in 86/04).

(3) O prenehanju statusa operaterja oziroma izbrisu iz uradne evidence operaterjev agencija obvesti pristojno ministrstvo.

112. člen

(1) Operater mora pod enakopravnimi pogoji omogočiti razširjanje programov vseh izdajateljev, ki jim je izdano dovoljenje iz 105. člena tega zakona, če obstajajo tehnične možnosti za kvaliteten sprejem signala v glavni sprejemni postaji operaterja, in sicer najpozneje v roku devetdeset (90) dni od začetka oddajanja teh programov ter tako, da so dostopni vsem uporabnikom njegovih storitev.

(2) Operater mora v roku iz prejšnjega odstavka omogočiti neodplačno razširjanje radijskih in televizijskih programov iz 76., 77., 79., 80. in 81. člena tega zakona, če obstajajo tehnične možnosti za kvaliteten sprejem signala v glavni sprejemni postaji operaterja, in sicer tako, da so dostopni vsem uporabnikom njegovih storitev.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora izdajatelj operaterju omogočiti neodplačno razširjanje njegovega programa, razen obveznosti iz naslova kolektivnega varstva avtorske in sorodnih pravic.

(4) Operater ne sme omogočiti razširjanja radijskega ali televizijskega programa izdajatelju, ki spada pod jurisdikcijo Republike Slovenije, če program ni vpisan v razvid pri pristojnem ministrstvu.

(5) Poleg programov iz prvega in drugega odstavka tega člena, operater omogoča tudi razširjanje drugih programov, če tako odloči programski svet iz 114. člena tega zakona.

(6) (razveljavljen)

(7) (razveljavljen)

113. člen

(1) Operater mora prigrasiti pristojnemu ministrstvu ime in zvrst vsakega programa, ki ga prenaša in oddaja prek svojega telekomunikacijskega sistema, ter ga obvestiti o vsaki spremembi teh podatkov, in sicer najpozneje v osmih (8) dneh po vključitvi ali izključitvi programa oziroma po nastali spremembi.

(2) Operater lahko prenaša in oddaja programe le na podlagi pisne pogodbe ali drugega dokumenta, iz katerega je razvidna urejenost avtorskopравnih razmerij z imetniki pravic do teh programov, če ni drugače določeno z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, ali z zakonom.

(3) Kopijo vsake veljavne pogodbe ali drugega dokumenta iz prejšnjega odstavka pošlje operater pristojnemu ministrstvu najpozneje v petnajstih (15) dneh od njene sklenitve.

(4) Operater mora obvestiti pristojno ministrstvo o vsaki spremembi ali o prenehanju veljavnosti posamezne pogodbe ali drugega dokumenta iz tega člena v petnajstih (15) dneh od nastanka spremembe oziroma od prenehanja veljavnosti.

114. člen

(1) Operater oblikuje programski svet, ki v skladu z določbami tega zakona ter s tehničnimi zmožnostmi operaterja odloča, katere programe operater prenaša in oddaja v skladu s petim odstavkom 112. člena tega zakona. Mandat, sestavo in druge naloge programskega sveta podrobneje določi operater z notranjim pravnim aktom.

(2) V programski svet iz prejšnjega odstavka operater obvezno vključi člane, ki jih predlagajo lokalne skupnosti oziroma pokrajine, katerih območje pokriva z izvajanjem telekomunikacijskih storitev, in enako število predstavnikov različnih interesnih skupin s tega območja.

(3) Notranji akt iz prvega odstavka tega člena in akt o imenovanju programskega sveta ter spremembe teh aktov pošlje operater v vednost pristojnemu ministru najpozneje v desetih (10) dneh od njihovega nastanka.

(4) Če operater ne ravna v skladu z določbami tega zakona, lahko pristojno ministrstvo predlaga organu, pristojnemu za telekomunikacije, da operaterju odvzame dovoljenje iz drugega odstavka 111. člena tega zakona.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo, kolikor je z zakonom, ki ureja javno radiotelevizijo, določeno drugače.

114.a člen

(1) Za operaterja prizemeljskega digitalnega omrežja se ne uporabljajo določbe 112. člena tega zakona.

(2) Operater prizemeljskega digitalnega omrežja na posameznem območju Republike Slovenije mora pod enakimi pogoji razširjati radijske in televizijske programe, ki imajo dovoljenje iz 104. a člena tega zakona za isto območje.

T r e t j e p o g l a v j e

KOMUNIKACIJE IN STORITVE

1. oddelek

RAČUNALNIŠKE MEDIJSKE KOMUNIKACIJE

Elektronske publikacije

115. člen

(1) Elektronske publikacije so mediji, s katerimi fizične ali pravne osebe razširjajo programske vsebine prek računalniških povezav tako, da so dostopne širši javnosti, ne glede na njihov obseg.

(2) Za elektronske publikacije, katerih izdajatelj so pravne osebe, se smiselno uporabljajo določbe od 1. do vključno 8. oddelka prvega poglavja in šesti odstavek 84. člena tega zakona.

(3) Za elektronske publikacije, katerih izdajatelj so fizične osebe, se smiselno uporabljajo določbe od 1. do vključno 8. oddelka prvega poglavja in šesti odstavek 84. člena tega zakona, razen določb 5., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 19., 20. in 25. člena tega zakona.

Prenos programskih vsebin drugih medijev prek računalniških povezav

116. člen

(1) Računalniške povezave po tem zakonu so tehnološke komunikacijske poti, po katerih se lahko prenašajo informacije, slike in zvoki do uporabnikov osebnih računalnikov.

(2) Prepovedano je razširjati programske vsebine drugih medijev prek računalniških povezav v nasprotju s tem zakonom.

Propagandne pobude za sklepanje pogodb prek računalniških povezav

117. člen

Izdajatelj medija mora pri razširjanju oglaševalskih vsebin prek računalniških povezav, katerega namen je neposredno sklepanje pogodbenih razmerij z uporabniki teh povezav, vsako pobudo za sklenitev pogodbe jasno označiti kot takšno in potencialnega pogodbenega partnerja nedvoumno opozoriti na finančne posledice, ki zanj izhajajo iz morebitne sklenitve pogodbe.

2. oddelek

ZAŠČITENE STORITVE

Pogojno dostopne informacijske in avdiovizualne storitve

118. člen

(1) Prepovedano je izdelovanje, uvoz, distribucija, prodaja, dajanje v najem ali posedovanje naprav oziroma sredstev, ki omogočajo prost dostop do zaščitene storitve, ki so dostopne pogojno oziroma proti plačilu in se izvajajo na osnovi individualne zahteve (plačljiva TV, avdio in video na zahtevo, kodirani radijski in televizijski programi ter podobno), ne glede na tehnično izvedbo prenosa signalov, če je to storjeno v komercialne namene in brez avtorizacije izvajalca teh storitev.

(2) Prepovedana je instalacija, vzdrževanje ali zamenjava naprav oziroma sredstev iz prejšnjega odstavka, če je to storjeno v komercialne namene.

(3) Prepovedano je javno objavljane poslovnih komunikacij, ki promovirajo naprave iz prvega odstavka tega člena.

119. člen

(1) Izvajalcem zaščitene storitve iz prejšnjega člena je zagotovljeno sodno varstvo pravic.

(2) Upravičenec lahko zahteva zoper kršilca varstvo pravic in povrnitev škode po pravilih o povzročitvi škode.

Č e t r t o p o g l a v j e

PREDSTAVNIKI TUJIH MEDIJEV IN TISKOVIH AGENCIJ

Predstavniki tujih medijev in tiskovnih agencij v Republiki Sloveniji

120. člen

(1) Predstavniki tujih medijev v Republiki Sloveniji po tem zakonu so dopisništva in posamezni dopisniki tujih medijev in tiskovnih agencij.

(2) Dopisništvo ni pravna oseba. Za obveznosti, ki nastanejo s poslovanjem dopisništva, odgovarja izdajatelj medija oziroma tuja tiskovna agencija.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se lahko dopisništvo v Republiki Sloveniji ustanovi in registrira kot podružnica tujega podjetja v skladu z zakonom o gospodarskih družbah, če je vpisano v register tujih dopisništev in dopisnikov iz 123. člena tega zakona.

121. člen

Tuja tiskovna agencija ali tuji medij po tem zakonu je pravna oseba, ki ima sedež v tujini, njena temeljna dejavnost pa je redno zbiranje in posredovanje oziroma razširjanje informativnih programskih vsebin.

122. člen

Tuji dopisniki po tem zakonu so novinarji, fotoreporterji ter radijski, televizijski in filmski snemalci, ki so, ne glede na njihovo državljanstvo, redno zaposleni pri tujem izdajatelju medija ali pri tuji tiskovni agenciji, ali pa imajo s tem izdajateljem oziroma agencijo sklenjeno pogodbo in nameravajo v Republiki Sloveniji svojo dejavnost izvajati najmanj tri (3) mesece.

Register tujih dopisništev in dopisnikov

123. člen

(1) Z vpisom v register tujih dopisništev in dopisnikov (v nadaljnjem besedilu: register) tuje dopisništvo ali dopisnik pridobi akreditacijo v Republiki Sloveniji.

(2) Predlog za vpis v register vloži uprava tujega medija ali tuje tiskovne agencije pri pristojnemu ministrstvu.

(3) Na predlog tuje tiskovne agencije ali tujega medija se lahko v register kot njihov dopisnik vpiše tudi oseba, ki izvaja svojo dejavnost v kaki drugi državi, če jo občasno izvaja tudi v Republiki Sloveniji.

(4) V predlogu za vpis dopisništva v register morajo biti navedeni naslednji podatki:

- firma in sedež tuje tiskovne agencije oziroma izdajatelja medija, ki ustanavlja dopisništvo;
- ime medija;
- podatki o registraciji tuje tiskovne agencije ali tujega medija v matični državi;
- sedež dopisništva v Republiki Sloveniji;
- ime in priimek vodje dopisništva.

(5) Vodja dopisništva je lahko oseba, ki je akreditirana v Republiki Sloveniji kot tuji dopisnik.

(6) V predlogu za vpis tujega dopisnika v register morajo biti navedeni naslednji podatki:

- ime in priimek dopisnika;
- datum, kraj in država rojstva;
- državljanstvo;
- država, kraj in datum izdaje ter številka potnega lista oziroma številka osebne izkaznice, če je tuji dopisnik državljan Republike Slovenije;
- kraj in naslov stalnega bivališča v tujini, kadar gre za tujega dopisnika, ki občasno biva v Republiki Sloveniji.

(7) Predlogu iz prejšnjega odstavka je treba priložiti:

- dokazilo, da ima tuji dopisnik v Republiki Sloveniji zagotovljeno nastanitev;
- kratek življenjepis tujega dopisnika;
- dve fotografiji tujega dopisnika;
- dokazilo, da je zaposlen pri tuji tiskovni agenciji oziroma pri izdajatelju tujega medija, ali ustrezno pogodbo, ki jo je za izvajanje dejavnosti sklenil s tujo tiskovno agencijo ali izdajateljem tujega medija.

(8) Za vpis v register lahko izjemoma zaprosi tudi tuji dopisnik, ki ni zaposlen pri tuji tiskovni agenciji ali izdajatelju tujega medija in nima sklenjene ustrezne pogodbe za izvajanje dejavnosti, pod naslednjimi tremi pogoji:

- če vloži predlog za vpis v register v skladu s šestim odstavkom tega člena, s prilogami iz prve, druge in tretje alinee prejšnjega odstavka;
- če vloži priloži dokazilo, da dejansko sodeluje s tujo agencijo ali tujim medijem;
- če predloži mednarodno novinarsko izkaznico.

(9) Register se vodi kot javna knjiga. V registru se za tuja dopisništva vodijo podatki iz prve, druge, tretje, četrte in pete alinee četrtega odstavka tega člena, za tuje dopisnike pa podatki iz prve, druge in tretje alinee šestega odstavka tega člena, ter podatek o tuji tiskovni agenciji ali o izdajatelju tujega medija, za katerega je tuji dopisnik akreditiran.

Odločba o akreditaciji

124. člen

(1) Odločbo o akreditaciji tujega dopisništva in odločbo o akreditaciji tujega dopisnika v Republiki Sloveniji izda pristojno ministrstvo.

(2) Tuje dopisništvo ali dopisnik pridobi pravico izvajanja dejavnosti obveščanja v Republiki Sloveniji z dnem, ko postane odločba iz prejšnjega odstavka dokončna.

(3) Odločba o akreditaciji tujega dopisnika velja tudi kot osebno delovno dovoljenje, razen če je tuji dopisnik državljan Republike Slovenije.

(4) Odločba o akreditaciji se izda tujemu dopisništvu ali dopisniku z veljavnostjo do enega leta in se lahko podaljša, če je predlog za podaljšanje v skladu s tem zakonom vložen pred potekom njene veljavnosti.

Izkaznica o akreditaciji

125. člen

(1) Pristojno ministrstvo izda predlagatelju z dnem dokončnosti odločbe iz prejšnjega člena izkaznico o akreditaciji, ki velja do poteka veljavnosti te odločbe.

(2) Če imetnik izgubi izkaznico o akreditaciji, mu pristojno ministrstvo po objavi preklica izgubljene izkaznice v Uradnem listu Republike Slovenije izda novo izkaznico.

(3) Vsebino in obliko izkaznice o akreditaciji določi pristojno ministrstvo.

Sporočanje sprememb podatkov iz registra

126. člen

(1) Vsako spremembo podatkov, ki so vpisani v register, mora vodja tujega dopisništva oziroma tuji dopisnik sporočiti pristojnemu ministrstvu najpozneje v petnajstih (15) dneh po njenem nastanku.

(2) Spremembe iz prejšnjega odstavka se vpišejo v register.

Izbris iz registra

127. člen

(1) Pristojno ministrstvo s sklepom izbriše tuje dopisništvo iz registra v naslednjih primerih:

– po poteku veljavnosti odločbe o akreditaciji tujega dopisništva v Republiki Sloveniji, če ni bila medtem vložena vloga za podaljšanje akreditacije;

– če to zahteva uprava tuje tiskovne agencije ali izdajatelja tujega medija;

– če tuja tiskovna agencija ali izdajatelj tujega medija preneha obstajati.

(2) Pristojno ministrstvo izbriše tujega dopisnika iz registra v naslednjih primerih:

– po poteku veljavnosti odločbe o akreditaciji tujega dopisnika v Republiki Sloveniji, če ni bila medtem vložena vloga za podaljšanje akreditacije;

– če to zahteva tuji dopisnik sam;

– če to zahteva uprava tuje tiskovne agencije ali izdajatelja tujega medija;

– če tuji dopisnik ne izvaja svoje dejavnosti;

– če mu je izrečena odpoved prebivanja v Republiki Sloveniji;

– če mu je izrečena stranska kazen izгона tujca iz države;

– če mu je izrečen varstveni ukrep odstranitve tujca iz države.

Pomoč pristojnega ministrstva

128. člen

Pristojno ministrstvo skrbi, da je tujim dopisnikom omogočen dostop do javnih informacij v skladu s tem zakonom, in jim pri njihovem delu nudi potrebno pomoč.

P e t o p o g l a v j e

KAZENSKÉ DOLOČBE

129. člen

(1) Z globo od 250.000 do 20.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:

– če se po njegovem mediju z oglasi prizadene spoštovanje človekovega dostojanstva; spodbujajo rasno, spolno ali narodnostno razlikovanje in verske ali politične nestrpnosti; spodbujajo dejanja, ki škodujejo zdravju in varnosti ljudi ali zaščititi okolja ali kulturne dediščine; žalijo verska ali politična prepričanja; škodi interesom uporabnikov (tretji odstavek 47. člena);

– če razširja oglase, katerih pretežno ciljno občinstvo so otroci ali v katerih nastopajo otroci in vsebujejo prizore nasilja, pornografije ali drugih vsebin, ki bi lahko škodovale njihovemu zdravju ter duševnemu in telesnemu razvoju, ali kako drugače negativno vplivale na dovtetnost otrok (prvi odstavek 49. člena);

– če razširja oglase, s katerimi se neposredno spodbujajo otroci k nakupu izdelkov ali storitev z izkoriščanjem njihove neizkušeniosti in lahkovernosti ali s katerimi se neposredno spodbujajo otroci, da bi prepričevali starše ali koga drugega v nakup izdelkov ali storitev ali s katerimi se neposredno spodbuja izkoriščanje posebnega zaupanja otrok v starše, učitelje ali druge osebe ali s katerimi se neupravičeno prikazujejo otroci v nevarnih okoliščinah (drugi odstavek 49. člena);

– če prek televizijskega programa predvaja prizore pornografije in pretiranega nasilja, ki bi lahko resno škodovalo duševnemu, moralnemu ali telesnemu razvoju otrok in mladoletnikov (prvi odstavek 84. člena);

– če predvaja vsebine iz prvega odstavka 84. člena tega zakona, ki utegnejo škodovati otrokom in mladoletnikom in niso omejene s tehničnimi sredstvi oziroma z zaščito tako, da otroci in mladoletniki do takšnih vsebin nimajo dostopa (drugi odstavek 84. člena);

– če predvaja televizijske prizore, ki vključujejo nasilje ali seksualnost, in le-ti niso del informativnih, izobraževalnih in umetniških ter drugih oddaj, ter ne gre za vsebine, ki bi kršile estetska in etična merila iz tretjega odstavka 84. člena tega zakona, ne da bi pred njihovim predvajanjem objavil akustično in vizualno opozorilo, da oddaje niso primerne za otroke in mladoletnike do 15. leta starosti, ali če te oddaje ves čas njihovega predvajanja niso označene s predpisanim vizualnim simbolom (tretji odstavek 84. člena);

– če predvaja programske vsebine, v katerih prevladujejo prizori nasilja ali seksualnosti, izven termina med 24. in 5. uro (sedmi odstavek 84. člena).

(2) Z enako globo se kaznuje za prekršek Radiotelevizija Slovenije, če predvaja oglaševalske vsebine na način, ki je v nasprotju s prvim odstavkom 94. člena tega zakona ali če oglaševalske vsebine predvaja na tretjem programu Radia Slovenija (drugi odstavek 94. člena).

(3) Z enako globo se kaznuje izdajatelj tiskane ali elektronske publikacije – pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ponuja pornografske vsebine v tiskanih publikacijah oziroma na oglasnih površinah tako, da jih lahko otroci in mladoletniki vidijo in kupijo, v elektronskih publikacijah pa pornografske vsebine niso omejene s tehničnimi sredstvi oziroma z zaščito tako, da otroci in mladoletniki do njih ne morejo dostopati (osmi odstavek 84. člena).

(4) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj elektronske ali tiskane publikacije – fizična oseba, ali druga fizična oseba, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(5) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba izdajatelja državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena, in odgovorna oseba Radiotelevizije Slovenija, če stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(6) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

130. člen

(1) Z globo od 250.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

– če oglaševalske vsebine v njegovem programu niso povsem jasno prepoznavne in posebej ločene od drugih programskih vsebin medija (tretji odstavek 46. člena) ali če neodplačno objavljeni oglasi niso posebej označeni kot taki (četrti odstavek 46. člena);

– če prikrito oglašuje (prvi odstavek 47. člena) ali če uporablja tehnične postopke, ki bralcem, poslušalcem oziroma

gledalcem ne omogočajo zavestnega zaznavanja oglaševanih vsebin (drugi odstavek 47. člena);

– če oglašuje alkoholne pijače po medijih ali na nosilcih iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona, razen če zakon ne določa drugače (četrti odstavek 47. člena);

– če kot naročnik oglasa vpliva na programsko zasnovo in uredniško neodvisnost medija (drugi odstavek 50. člena);

– če po radijskem ali televizijskem programu predvaja oglase v nasprotju s 93. členom tega zakona;

– če pri razširjanju oglaševalskih vsebin po računalniških povezavah, katerega namen je neposredno sklepanje pogodbenih razmerij z uporabniki teh povezav, jasno ne označi vsake pobude za sklenitev pogodbe ali če potencialnega pogodbenega partnerja nedvoumno ne opozori na finančne posledice, ki zanj izhajajo iz morebitne sklenitve pogodbe (117. člen);

– če kot sponzor televizijskih programov razširja programske vsebine ali ustvarja avdiovizualna dela (drugi odstavek 52. člena);

– če kot sponzor vpliva na sponzorirane vsebine in njihovo razporejanje v programski shemi ter s tem omejuje uredniško neodvisnost medija (prvi odstavek 53. člena);

– če razširja sponzorirane vsebine, ki spodbujajo prodajo oziroma nakup ali dajanje v najem izdelkov ali storitev sponzorja ali tretje osebe, še posebej s posebnim predstavljanjem teh izdelkov ali storitev (drugi odstavek 53. člena);

– če v nasprotju z zakonom razširja sponzorirana poročila, aktualne ali druge informativne programske vsebine (prvi odstavek 55. člena);

– če jasno ne označi vsake sponzorirane programske enote z navedbo sponzorjevega imena ali njegovega znaka (drugi odstavek 55. člena).

(2) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika ali izdajatelja državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

131. člen

(1) Z globo od 250.000 do 20.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:

– če skupni obseg oglasov, TV-prodaje oziroma radijske prodaje in drugih plačanih obvestil v radijskem ali televizijskem programu v nasprotju s tem zakonom presega 20 odstotkov dnevnega oddajnega časa ali 20 odstotkov v celi uri (prvi odstavek 97. člena) ali če skupni obseg oglasov, v katerem niso vključene TV-prodaja in druga plačana obvestila v nasprotju s tem zakonom v televizijskem programu presega 15 odstotkov dnevnega oddajnega časa (drugi odstavek 97. člena);

– če skupno trajanje prodajnih TV-oken v dnevnem oddajnem času njegovega programa presega tri ure na dan ali če je število prodajnih TV-oken na dan večje od osem ali če niso jasno označena z vidnimi in zvočnimi znaki (četrti odstavek 97. člena).

(2) Z enako globo se kaznuje za prekršek Radiotelevizija Slovenija, če na svojem programu predvaja oglase in druga plačana obvestila v skupnem obsegu, ki presega 15 odstotkov dnevnega oddajnega časa, ali če na svojem programu predvaja oglase v skupnem obsegu, ki presega deset odstotkov dnevnega oddajnega časa, ali če delež oglasov in drugih plačanih obvestil na njenem programu v celi uri preseže dvanajst minut, v času med 18. in 23. uro pa devet minut na uro (prvi, drugi in tretji odstavek 98. člena).

(3) Z enako globo se kaznuje za prekršek izdajatelj lokalnega, regionalnega, študentskega ali nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa, če obseg oglasov in drugih plačanih obvestil na njegovem programu presega 15 odstotkov dnevnega oddajnega časa ali dvanajst minut na uro ali če na svojem programu predvaja radijsko ali TV-prodajo (peti in šesti odstavek 98. člena).

(4) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba Radiotelevizije Slovenija, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(6) Z globo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba lokalnega, regionalnega, študentskega ali nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz tega člena.

132. člen

(1) Z globo od 200.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:

– če ne razširja programskih vsebin v slovenskem jeziku v skladu z zakonom ali če jih v nasprotju z zakonom razširja brez ustreznega prevoda v slovenščino (prvi odstavek 5. člena) ali če ne razširja v skladu s tem zakonom oglasov v slovenščini oziroma v slovenskem prevodu (prvi odstavek 51. člena);

– če brez vpisa v razvid pri pristojnem ministrstvu izdaja programske vsebine (prvi odstavek 16. člena);

– če izdaja radijski ali televizijski program brez dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (prvi odstavek 105. člena) ali med trajanjem njegovega preklica (šesti odstavek 105. člena);

– če na zahtevo državnih organov ter javnih podjetij in javnih zavodov brez odlašanja brezplačno ne objavi nujnega sporočila v zvezi z resno ogroženostjo življenja, zdravja ali premoženja ljudi, kulturne in naravne dediščine ali varnosti države (25. člen);

– če vsako leto najpozneje do konca februarja Uradnemu listu Republike Slovenije ne sporoči predpisanih podatkov za fizično ali pravno osebo, ki ima v njegovem premoženju najmanj petodstotni delež kapitala ali najmanj petodstotni delež upravljalških oziroma glasovalnih pravic ali imen članov uprave oziroma organa upravljanja in/ali nadzornega organa izdajatelja (prvi odstavek 64. člena) ali če v 30 dneh od njihovega nastanka ne sporoči spremembe teh podatkov (drugi odstavek 64. člena);

– če v nasprotju s tem zakonom razširja programske vsebine drugih medijev po računalniških povezavah (drugi odstavek 116. člena).

(2) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

133. člen

(1) Z globo od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

– če kot izdajatelj, ki je uveljavil pravico do kratkega poročanja, ne omogoči izdajatelju, ki dogodka ni mogel posneti, enkratne uporabe svojega posnetka (šesti odstavek 74. člena);

– če kot operater ne razširja v skladu z zakonom programov vseh izdajateljev, ki jim je izdano dovoljenje iz 105. člena tega zakona, če obstajajo tehnične možnosti za kakovosten sprejem signala v glavni sprejemni postaji operaterja (prvi odstavek 112. člena) ali če ne razširja v skladu z zakonom radijskih in televizijskih programov iz 76., 77., 79., 80. in 81. člena tega zakona, če obstajajo tehnične možnosti za kakovosten sprejem signala v glavni sprejemni postaji operaterja (drugi odstavek 112. člena);

– če kot operater omogoči izdajatelju, ki spada pod jurisdikcijo Republike Slovenije, razširjanje radijskega ali televizijskega programa, če program ni vpisan v razvid pri pristojnem ministrstvu (četrti odstavek 112. člena);

– če kot operater ne oblikuje programskega sveta (prvi odstavek 114. člena) ali če v programski svet ne imenuje članov v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 114. člena);

– če kot operater razširja radijski ali televizijski program, za katerega njegov izdajatelj nima dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (prvi odstavek 105. člena) ali mu je bilo dovoljenje začasno preklicano (šesti odstavek 105. člena);

– če kot operater prizemljskega digitalnega omrežja razširja radijski ali televizijski program, ki nima dovoljenja iz 104.a člena tega zakona za območje, ki ga pokriva operater prizemljskega digitalnega omrežja s svojim signalom.

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 90.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

134. člen

(1) Z globo od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik, če ne zvišuje deleža slovenskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času v skladu z drugim odstavkom 87. člena tega zakona.

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega člena.

(3) Z globo 90.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

135. člen

(1) Z globo od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek javni zavod Radiotelevizija Slovenija:

– če evropska avdiovizualna dela nimajo večinskega deleža v letnem oddajnem času televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija (prvi odstavek 92. člena);

– če slovenska avdiovizualna dela na 1. in 2. televizijskem programu Radiotelevizije Slovenija skupaj ne zajemajo najmanj petindvajset odstotkov letnega oddajnega časa (drugi odstavek 92. člena);

– če avdiovizualna dela neodvisnih producentov ne zajemajo najmanj deset odstotkov letnega oddajnega časa televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija (tretji odstavek 92. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

136. člen

(1) Z globo od 200.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik:

– če v skladu s tem zakonom postopno ne povečuje obsega deleža evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času glede na prejšnje leto (drugi odstavek 89. člena) ali če vsako leto do konca meseca februarja pristojnemu ministrstvu in agenciji ne pošlje razčlenjenih podatkov o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času za preteklo leto, tako kot je določeno v zakonu (prvi odstavek 91. člena);

– če v skladu z zakonom vsako leto ne poveča deleža avdiovizualnih del neodvisnih producentov v programih (drugi odstavek 90. člena).

(2) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja televizijskega programa pravne osebe ali izdajatelja televizijskega programa samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

137. člen

(1) Z globo od 2.000.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

– če kot izdajatelj radijskega programa v nasprotju s tem zakonom opravlja tudi televizijsko dejavnost ali če kot izdajatelj televizijskega programa opravlja tudi radijsko dejavnost (59. člen);

– če kot operater, ki izvaja telekomunikacijske storitve, izdaja radijski ali televizijski program brez dovoljenja za opravljanje televizijske ali radijske dejavnosti (61. člen).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 90.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

138. člen

Z globo od 90.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek novinar ali voditelj poročil iz 99. člena tega zakona, ki sodeluje pri oglaševanju (prvi odstavek 99. člena).

139. člen

(1) Z globo od 150.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj radijskega in televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj radijskega in televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik, če v dnevnem oddajnem času ne predvaja deleža slovenske glasbe v skladu s 86. členom zakona.

(2) Z globo 70.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj radijskega in televizijskega programa fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

140. člen

(1) Z globo od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj splošninformativnega tiskanega dnevnika ali druga pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima v kapitalu oziroma premoženju tega izdajatelja več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajset odstotkov upravljavskih oziroma glasovalnih pravic, če je ob tem tudi izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja radijskega ali televizijskega programa ali pa opravlja radijsko ali televizijsko dejavnost (prvi odstavek 56. člena) ali če ima ob tem več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajsetodstotni delež upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju drugega izdajatelja splošninformativnega tiskanega dnevnika ali v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa (tretji odstavek 56. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja splošninformativnega dnevnika ali druge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

141. člen

(1) Z globo od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj radijskega ali televizijskega programa ali druga pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima v premoženju tega izdajatelja več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajset odstotkov upravljavskih oziroma glasovalnih pravic, tudi če je izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja splošninformativnega tiskanega dnevnika (drugi odstavek 56. člena) ali če ima ob tem več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajsetodstotni delež upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju drugega izdajatelja splošninformativnega tiskanega dnevnika ali v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa (tretji odstavek 56. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe izdajatelja radijskega ali televizijskega programa ali odgovorna oseba druge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

142. člen

(1) Z globo od 1.500.000 do 25.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oglaševalska organizacija ali druga pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima v premoženju oglaševalske organizacije več kot desetodstotni lastniški delež ali več kot deset odstotkov upravljavskih oziroma glasovalnih pravic, tudi če je izdajatelj ali soustanovitelj izdajatelja radijskega ali televizijskega programa, ali če ima več kot dvajsetodstotni lastniški delež ali več kot dvajsetodstotni delež upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega ali televizijskega programa (prvi odstavek 60. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba oglaševalske organizacije ali druge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

143. člen

(1) Z globo od 1.000.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik:

– če na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša posamezni dogodek, ki je pomemben za javnost v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici EU, tako da bi bilo pomembnemu delu gledalcev na tem območju onemogočeno spremljanje tega dogodka (prvi odstavek 75. člena);

– če dogodek iz prvega odstavka 75. člena tega zakona na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša izdajatelj, katerega televizijski program lahko spremlja manj kot petinsedemdeset odstotkov prebivalstva Republike Slovenije, ali pa je za sprejemanje takega programa potrebno dodatno plačilo (plačljiva TV) poleg RTV-prispevka in običajnega plačila za sprejem televizijskih programov po kablu (tretji odstavek 75. člena);

– če kot organizator pomembnih prireditev in drugih dogodkov, dostopnih javnosti, izdajatelju radijskega ali televizijskega programa ne omogoči, da uveljavi pravico do kratkega poročanja (prvi odstavek 74. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 70.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj televizijskega programa fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

144. člen

(1) Z globo 600.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek operater pravna oseba ali operater samostojni podjetnik posameznik:

– če ne prijavi pristojnemu ministrstvu imena in zvrsti vsakega programa, ki ga prenaša in oddaja po svojem telekomunikacijskem sistemu, ali ga ne obvesti o vsaki spremembi teh podatkov v osmih dneh po vključitvi ali izključitvi programa oziroma po nastali spremembi (prvi odstavek 113. člena);

– če ne pošlje pristojnemu ministrstvu v petnajstih dneh od sklenitve kopije vsake veljavne pogodbe ali drugega dokumenta, iz katerega je razvidna urejenost avtorskopравnih razmerij z imetniki pravic do programov, ki jih prenaša in oddaja (drugi in tretji odstavek 113. člena), ali če ne obvesti pristojnega ministrstva o vsaki spremembi ali prenehanju veljavnosti posamezne pogodbe oziroma dokumenta iz 113. člena v določenem roku (četrti odstavek 113. člena);

– če ne pošlje pristojnemu ministru v vednost notranjega pravnega akta ali akta o imenovanju programskega sveta (tretji odstavek 114. člena).

(2) Z globo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba operaterja pravne osebe ali operaterja samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek operater fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega

člena.

145. člen

(1) Z globo od 500.000 do 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:

– če v 15 dneh od nastanka spremembe oziroma od prenehanja ne prijavi spremembe podatkov iz drugega in tretjega odstavka 12. člena tega zakona ali prenehanja delovanja (prvi odstavek 14. člena);

– če pristojnemu ministrstvu ne da podatkov, kadar jih zahteva zaradi izvajanja veljavnih predpisov o medijih (drugi odstavek 14. člena);

– če kot imetnik dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti agenciji na njeno zahtevo ne pošlje v enem mesecu podatkov iz tretje alineje tretjega odstavka 105. člena tega zakona;

– če Narodni univerzitetni knjižnici ne pošlje obveznega izvoda vsake izdaje tiskanega medija (četrti odstavek 14. člena);

– če za temeljno spremembo oziroma bistveno dopolnitev programske zasnove radijskega ali televizijskega programa ne pridobi predhodnega mnenja agencije (tretji odstavek 17. člena);

– če pri razširjanju programskih vsebin na vidnem mestu vsakega posameznega nosilca teh vsebin ne objavi predpisanih podatkov iz 23. člena ali drugih obveznih podatkov iz 24. člena tega zakona;

– če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa jasno ne označi ponovitve oddaje (drugi odstavek 85. člena);

– če kot izdajatelj televizijskega programa v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona ne sprejme in javno objavi pravil (etičnega kodeksa) s katerim določi kriterije ter pogoje za prikazovanje informativnih, izobraževalnih in umetniških ter podobnih oddaj, ki vključujejo prizore nasilja ali seksualnosti ali ne sprejme in javno objavi notranje pritožbene poti, ki jih lahko uporabijo gledalci, ki imajo pripombe glede izvajanja teh pravil (četrti odstavek 84. člena);

– če izdajatelj televizijskega programa vsako leto najkasneje do konca februarja za preteklo leto pristojnemu ministrstvu in Svetu za radiodifuzijo ne posreduje poročila o izvajanju pravil iz četrtega odstavka 84. člena tega zakona, ki mora vsebovati tudi podatke o prejetih pritožbah gledalcev in njihovi obravnavi (peti odstavek 84. člena);

– če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa agenciji nemudoma pisno ne sporoči tehnične okvare, ki je povzročila prekinitve snemanja (osmi odstavek 109. člena);

– če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa agenciji v roku 8 dni ne izroči kopij zapisov vseh objavljenih programskih in drugih vsebin po posameznih dnevih, kot so bile predvajane od 0 do 24 ure (deveti odstavek 109. člena).

(2) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika ali v izdajatelju samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 60.000 se kaznuje za prekršek izdajatelj fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

146. člen

(1) Z globo od 500.000 do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek študentska organizacija izdajatelj radijskega ali televizijskega programa, če presežek prihodkov nad odhodki od dejavnosti uporablja v nasprotju z določbo prvega odstavka 80. člena tega zakona.

(2) Z enako globo se za prekršek kaznuje izdajatelj nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa – pravna oseba ali izdajatelj lokalnega radijskega ali televizijskega programa iz četrtega odstavka 77. člena tega zakona-pravna oseba, ki presežek prihodkov nad odhodki oziroma dobiček od dejavnosti iz prvega odstavka 81. člena tega zakona uporablja v nasprotju s tem zakonom (drugi odstavek 81. člena) oziroma če plače zaposlenih ter nadomestila za plače članov organov upravljanja in nadzora pri izdajatelju ter druga nadomestila presegajo tarife, ki jih veljavni predpisi in kolektivna pogodba zaposlenih v kulturi določajo za javne zavode (tretji odstavek 81. člena).

(3) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba študentske organizacije izdajatelja radijskega ali televizijskega programa, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa – fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

147. člen

(1) Z globo od 500.000 do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organ iz drugega odstavka 45. člena tega zakona, če mediju na zahtevo za dostop do informacije za medije ne da pisnega odgovora, ali bo na zahtevo odgovoril ali bo odgovor zavrnil, najpozneje do konca naslednjega delovnega dne od prejema zahteve ali če mediju ne da resničnih in celovitih informacij v dogovorjenem roku oziroma najpozneje v sedmih dneh po prejemu zahteve, pa bi na podlagi tega zakona to moral storiti (šesti odstavek 45. člena), ali če mediju nemudoma ne pošlje dodatnih pojasnil o zavrnilnem odgovoru iz četrtega odstavka 45. člena (osmi odstavek 45. člena).

(2) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa iz drugega odstavka 45. člena tega zakona, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 60.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

148. člen

(1) Z globo od 500.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek Uradni list Republike Slovenije, če najpozneje v 15 dneh od prejema naročila za objavo ne objavi predpisanih podatkov iz prvega in drugega odstavka 64. člena tega zakona (tretji odstavek 64. člena).

(2) Z globo 120.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba Uradnega lista Republike Slovenije, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

148.a člen

(1) Z globo od 500.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek izdajatelj, če odgovorni urednik ne objavi popravka, ki ga je prejel v zakonitem roku, na predpisan način in v predpisanem roku, ali ga ni zavrnil v skladu z določbami tega zakona (27. in 31. člen).

(2) Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje odgovorni urednik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

148.b člen

Globe, ki so v tem zakonu predpisane v razponu, se izrečejo v okviru razpona predpisanega po tem zakonu.

Zakon o medijih – ZMed (Uradni list RS, št. 35/01) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

Š e s t o p o g l a v j e

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

149. člen

(1) Vlada določi pogoje, merila in postopek izvedbe rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje ustvarjanja programskih vsebin in razvoja tehnične infrastrukture iz 4. člena tega zakona v šestih (6) mesecih od njegove uveljavitve.

(2) Republika Slovenija zagotovi za izvedbo javnega razpisa za sofinanciranje ustvarjanja programskih vsebin in razvoja

tehnične infrastrukture iz 4. člena tega zakona najmanj tristo (300) milijonov tolarjev sredstev iz državnega proračuna na leto.

150. člen

(1) Izdajatelji medijev, ki so v skladu z določbami zakona o javnih glasilih (Uradni list RS, št. 18/94 in 36/00 – ZPDZC), vpisani v evidenco javnih glasil pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije, morajo v skladu s tem zakonom prigrasiti medije v razvid iz 12. člena tega zakona najpozneje v enem letu od dneva njegove uveljavitve.

(2) Ime medija, ki je bilo vpisano v evidenco javnih glasil, lahko pri vpisu v razvid medijev do izteka roka iz prejšnjega odstavka uporabi le oseba, ki je predlagala vpis v evidenco javnih glasil ali njen pravni naslednik.

151. člen

Minister, pristojen za kulturo, na podlagi petega odstavka 14. člena tega zakona določi način vodenja ter postopek za vpis in posredovanje podatkov iz razvida medijev v treh (3) mesecih od uveljavitve tega zakona.

152. člen

(1) Vlada na podlagi 22. člena tega zakona sprejme uredbo o postopku in podrobnejših merilih za pridobitev statusa samostojnega novinarja v treh (3) mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Novinarje, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona status samostojnega novinarja na podlagi zakona o javnih glasilih se vpiše v razvid iz 22. člena tega zakona po uradni dolžnosti, če izpolnjujejo predpisane pogoje.

153. člen

Javne osebe iz 45. člena tega zakona s pravnimi akti uredijo način dajanja informacij za javnost, ter določijo odgovorno osebo, ki zagotavlja javnost dela, ter sporočijo ime in priimek te osebe pristojnemu ministrstvu najpozneje v devetih (9) mesecih od uveljavitve tega zakona.

154. člen

Izdajatelji morajo lastninske deleže in upravljalne oziroma glasovalne pravice ter premoženjska razmerja glede na določbe o povezanih osebah (9. oddelek prvega poglavja tega zakona) uskladiti s tem zakonom v osemnajstih (18) mesecih od njegove uveljavitve.

155. člen

(1) Vlada na predlog pristojnega ministra sprejme akt, s katerim določi natančnejša merila oziroma pogoje za določitev del iz petega odstavka 68. člena tega zakona v treh (3) mesecih od njegove uveljavitve.

(2) Vlada na predlog Sveta za radiodifuzijo sprejme akt, v katerem določi način in kriterije za oblikovanje seznama najpomembnejših dogodkov, ter postopek obveznih posvetovanj med zainteresiranimi stranmi iz petega odstavka 75. člena tega zakona v treh (3) mesecih od njegove uveljavitve.

156. člen

Izdajatelji televizijskih in radijskih programov, ki so povezani v programsko mrežo iz 83. člena tega zakona, pošljejo pristojnemu ministru skupno programsko zasnovo, pisni pravni akt o načinu njenega izvajanja ter akt o imenovanju odgovornega urednika skupnega programa najpozneje v treh (3) mesecih od uveljavitve tega zakona.

157. člen

(1) Programi izdajateljev televizijskih programov morajo doseči delež lastne produkcije iz 85. člena tega zakona do konca leta 2002.

(2) Programi izdajateljev televizijskih programov morajo v skladu s 87. členom tega zakona v letnem oddajnem času obsegati najmanj pet (5) odstotni delež slovenskih avdiovizualnih del najpozneje v letu 2003.

158. člen

Programi izdajateljev televizijskih programov iz 90. člena tega zakona morajo v letnem oddajnem času obsegati najmanj deset (10) odstotni delež evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov najpozneje v letu 2003.

159. člen

(1) Državni zbor Republike Slovenije sprejme akt o ustanovitvi Sveta za radiodifuzijo v dveh (2) mesecih od uveljavitve tega zakona in imenuje njegove člane.

(2) Delavci strokovnih služb Sveta za radiodifuzijo, ki je bil oblikovan na podlagi zakona o javnih glasilih, nadaljujejo delo v okviru agencije.

(3) Zadeve, ki jih je opravljal Svet za radiodifuzijo iz prejšnjega odstavka, se v petnajstih (15) dneh od uveljavitve akta o ustanovitvi prenesejo na Svet za radiodifuzijo iz prvega odstavka tega člena.

(4) Sredstva, ki so bila namenjena za delo Sveta za radiodifuzijo iz drugega odstavka tega člena, se prenesejo na agencijo.

160. člen

(1) Pristojno ministrstvo, na predlog Sveta za radiodifuzijo, izda podzakonski akt, s katerim določi podrobnejša merila za vsebine lastne produkcije iz šestega odstavka 67. člena tega zakona, ter merila za opredelitev vsebin iz tretjega odstavka 82. člena tega zakona, v devetih (9) mesecih od njegove uveljavitve.

(2) Pristojno ministrstvo, na predlog Sveta za radiodifuzijo, sprejme podzakonski akt iz četrtega odstavka 82. člena tega zakona, v katerem se v skladu s tem zakonom podrobneje določijo postopek in pogoji za pridobitev oziroma odvzem statusa programov posebnega pomena, v devetih (9) mesecih od uveljavitve tega zakona.

161. člen

Pristojni minister na podlagi šestega odstavka 106. člena tega zakona določi postopek za izdajo, spremembo ali razveljavitev odločbe o izdaji dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti ter podrobnejše določbe o vsebini tega dovoljenja iz 105. člena tega zakona v treh (3) mesecih od njegove uveljavitve.

162. člen

(1) Vlada določi način, postopek, pogoje in merila za izvedbo rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje projektov iz proračunskega sklada za avdiovizualne medije iz 110. člena tega zakona v treh (3) mesecih od dneva uveljavitve tega zakona.

(2) Republika Slovenija zagotovi za delovanje proračunskega sklada za avdiovizualne medije najmanj štiristo (400) milijonov tolarjev sredstev iz državnega proračuna na leto.

163. člen

Operaterji, ki na dan uveljavitve tega zakona izvajajo telekomunikacijske storitve in radijsko ali televizijsko dejavnost, morajo uskladiti svoje delovanje s 61. členom tega zakona najpozneje v osemnajstih (18) mesecih od uveljavitve tega zakona.

164. člen

Vlada določi višino pristojbin, ki jih plačujejo izdajatelji radijskih in televizijskih programov za razširjanje programskih vsebin iz 107. člena tega zakona, in pristojbine, ki jo plačujejo operaterji za tehnično razširjanje programskih vsebin iz tega zakona do posameznega uporabnika iz šestega in sedmega odstavka 112. člena tega zakona, najpozneje v šestih (6) mesecih od uveljavitve tega zakona.

165. člen

Operater pošlje kopijo vseh sklenjenih in veljavnih pogodb oziroma dokumenta iz drugega in tretjega odstavka 113. člena tega zakona, ter notranji pravni akt in akt o imenovanju programskega sveta iz 114. člena tega zakona pristojnemu ministrstvu najpozneje v šestih (6) mesecih od uveljavitve tega zakona.

166. člen

Sklepi Sveta za radiodifuzijo, na podlagi katerih je bil v skladu z zakonom o javnih glasilih nekaterim RTV organizacijam dodeljen status lokalnega nekomercialnega programa, prenehajo veljati po preteku enega (1) leta od dne uveljavitve tega zakona.

167. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 10. člen Zakona o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 18/94, 73/94, 88/99 in 102/99).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o javnih glasilih (Uradni list RS, št. 18/94 in 36/00).

168. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o medijih – Zmed-A (Uradni list RS, št. 60/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

42. člen

(1) Vlada Republike Slovenije v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda uredbo iz 3. člena tega zakona.

(2) Vlada Republike Slovenije v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda uredbo iz 36. člena tega zakona. Republika Slovenija za financiranje avdiovizualne produkcije na področju medijev zagotovi najmanj štiristo (400) milijonov tolarjev sredstev iz državnega proračuna na leto.

43. člen

Organi iz 13. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona pristojnemu ministrstvu sporočijo podatke iz 13. člena tega zakona oziroma ustrezno dopolnijo podatke, ki so jih že poslali pristojnemu ministrstvu v skladu s 153. členom Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 35/01, 62/03, 113/03 – odločba US, 16/04 – odločba US, 123/04 – odločba US in 96/05 – ZRTVS-1).

44. člen

(1) Minister, pristojen za kulturo, izda podzakonski predpis iz 21. člena tega zakona v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Izdajatelji televizijskih programov so dolžni sprejeti in objaviti pravila iz 21. člena tega zakona v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

(3) Svet za radiodifuzijo v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona sprejme na podlagi strokovnih podlag agencije, smernice za pripravo internih pravil iz tretjega odstavka 21. člena in jih posreduje vsem izdajateljem televizijskih programov.

45. člen

(1) Agencija v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izda akt iz 32. in 33. člena tega zakona.

(2) Agencija po uradni dolžnosti v enem letu od uveljavitve tega zakona imetnikom dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti, to dovoljenje nadomesti z odločbo o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti iz 32. člena tega zakona.

(3) Imetniki dovoljenj za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti morajo agenciji posredovati podatke iz 32. člena tega zakona za izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka v enem mesecu od prejema njene zahteve.

(4) Agencija v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izda akt iz 34. člena tega zakona.

(5) Postopki strokovnega nadzorstva na podlagi 109. člena Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 35/01, 62/03, 113/03 – odločba US, 16/04 – odločba US, 123/04 – odločba US in 96/05 – ZRTVS-1), ki do uveljavitve tega zakona še niso bili dokončani, se nadaljujejo na podlagi tega zakona ali se s sklepom agencije ustavijo in lahko ponovno začnejo.

46. člen

(1) Agencija izda predpis iz 14. člena tega zakona v 90 dneh od uveljavitve tega zakona.

(2) Agencija predlaga pristojnemu ministrstvu strategijo iz 34. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(3) Svet za radiodifuzijo da soglasje k strategiji iz 27. člena tega zakona v 30 dneh od dneva, ko mu agencija vroči

predlog strategije.

47. člen

(1) Državni zbor Republike Slovenije imenuje Svet za radiodifuzijo v skladu s tem zakonom v 120 dneh od uveljavitve tega zakona.

(2) Do imenovanja Sveta za radiodifuzijo na podlagi tega zakona, nadaljuje z delom Svet za radiodifuzijo v sestavi, ki jo ima do začetka veljavnosti tega zakona.

48. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Na vrh

[<< Nazaj](#)